

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Cilt : 20, Sayı : 232, Mayıs 1979

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişliği)

Haberleşme. Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

M. Halûk AKÇAM'ın «Birlikte Uyuyanlar» üzerine yazdığı hikâyemsi - taşlamasını sanırım iki kez okumak gerekecek. «Uyanıklılık, o kadar kolay elde edilse, kendilerini «bilinçli» sananların hemen diz üstü çöküp insanlıktan «yaptıkları için» özür dilemeleri gerekir. Çoğumuz, belki de hepimiz, «rüyasında uyandığını gören»leriz. Gerçek uyanıklık içinde olanların sesi - soluğu kesilir; «herşeyin bir ve tek olduğunu» bilir de ondan, ikicilikten, Çokculuktan Tekçiliğe, «BİR»liğe geçer idrakî ve İNSAN OLUR, onlardan İNSANLIK oluşur.

Nedir insanın amacı? Yeni bir buutta uyanmak ve değişmek! Bu buut fiziksel değerler içinde değil, dayanağı maddesel olmayan «ZİHNİN» içindedir. Zihniyette meydana gelecek değişim, eşyanın niteliğini «çelişkisiz» bir düzeyde belirleyecektir. Saflaşmak ve «tesir geçirici» olmak, Ruhsal Yöneticilere karşı ehliyetli ve en az direnci olmak, AHLÂK YASALARININ ÖZÜDÜR. Alınanı en az dirençle, titreşimin hızını en az değişimle aktarmak bir güçlülük işidir, Tekâmül işidir.

«Eğer» İNSAN UYUR-UYANIKLIKTAN, UYANIK-UYANIKLIĞA geçme sancıları içinde ise, hepimiz için ne mutluluk! Birikmiş değerler, elbette ki, «enerji tüketen» insanı «enerji aktaran» insan haline getirecektir. Şimdi, müsbet ve tekçi bir ruhun zaferine doğru hazırlık yapılıyor.

NOT : «Ruh ve Madde Dergisini izleyen Ankaralı Okuyucularla haberleşerek, konuları paylaşmak isteyen Halûk Gürseyrankaya'nın adresi: 6. Cadde, 13/12, (Menekşe Apat.) Demetevler - Yeni Mahalle. Ankara'da güçlü bir Dernek kurulsun istiyoruz, konu aile toplantılarının çeşnisi olmaktan çoktan çıkmalıydı.

Ergün ARIKDAL

Yolculuğu Üzerine Düşünceler

Bu konu, insanlığın başlangıcından beri, insanların rüyası olmuştur: Zamanın içinde seyahat etmek, tarihimizin bildirdiği, geçmişteki büyük anları yeniden yaşamak veya tersine olarak, yüz, iki yüz ya da iki milyon yıl içinde, başımızdan geçecek olan şeyleri anlamaya girişmek üzere, geleceğin içinden ileri geçmek.

Ünlü romancı, H. G. WELLS, 1895 yılında, zamanı keşfetmek üzere bir makine icat etmişti. Ve bu konu o zamandan beri, bütün büyük kurgu bilim yazarları tarafından ele alındı. RAY BRADBURY, geçmişin ve geleceğin içinde, isteğe göre hareket edebilen, böyle bir kahraman yarattı. BARJAVEL'in kahramanı ise, «TEDBİRSİZ SEYYAH» adlı yapıtta geçmişin olayları üzerinde hareket eder ve konuşulanları işitir ve TOULON kuşatmasında, tarihin akışını değiştirmek için, genç BONAPARTE'yi öldürmeye girişir. Gerçekten, uzayda yapıldığı gibi, zamanın içinde dolaşılabilir mi? Buna bazı kimseler olumlu karşılık vermektedirler.

Medyomlar, bazen, geçmişin olaylarını yeniden yaşamak yeteneğine sahip olurlar. O zaman onlara psikometri medyomu denir.

Ünlü psikometri medyomlardan biri olan MARIA DE REYES'e bir gün, yanardağı camından yapılmış bir bıçak uzatıldı. O, «geniş bir alanda, acele içinde olan bir kalabalık görüyorum. Orada, iki veya üç yüz insan var. Bunlar Hintli. Başlarında tüy var ve endişeli görünüşlü. Kuşkusuz bir tören söz konusu. Şimdi, güçlü bir insanı sürükleyen dört başka hintlinin daha geldiğini görüyorum. Adam kurtulmaya çalışıyor, fakat çabaları boşa gidiyor. İşte şimdi onu kaldırıyorlar ve gri renkli, yaklaşık bir metre yüksekliğinde, düz ve yuvarlak bir taşın üzerine uzatılıyor. İri ve güçlü bir adam ona yaklaşıyor. Elinde o küçük bıçağı tutuyor. Onu esirin göğsüne daldırıyor...» diye anlatmıştır.

MARIA DE REYES daha başka bir şey

söyleyemedi. Öyküsünün fecl hali onu trans ve hıçkırıklara daldırdı. Küçük bıçak, insan kurban etmeye tahsis edilmiş bir bıçağı ve MEKSİKO arkeolojik müzesinden çıkmıştı.

Demekki, medyom tarafından, zaman içinde yapılmış olan seyahat, sadece teorik değildir.

Aynı MARIA DE REYES, bir çok yıllar önce meydana gelmiş olan volkanik bir patlamayı da anlatmakta idi. Nihayet şu açıklamada bulundu «Benim için bir vizyon söz konusu değil, fakat gerçek bir yaşantım söz konusudur. Gerçek olarak volkanın çevresinde bulunuyor ve daima yakına gelen ateş nehri görüyordum. Felâket kurbanları tarafından, ölmeye önce atılan korkunç bağırtıları işittim.»

Son yüz yılın nihayetindeki psikometri keşfi, birçok bilgini heyecana düşürmüştür ve medyomlar geçmişin içinde seyahat ederlerken, tarihi keşiflere gerçekten yardım etmişlerdir.

Medyom ROSEMARY takma adı altında çalışan, tanınmış bir İngiliz kadını olan Bayan BEAUMONT, böylece, çağımızdan 1500 yıl önce yaşamış bulunan firavun AMENHOTEP'in sarayında, yeniden, rahatça saray hayatı yaşıyordu. O zamanın göreneklerini anlatırken, HOWARD HULME adındaki ünlü bir Egiptolog'a bir sürü değerli bilgiler verdi.

Medyom olmayan bazı kimseler de, bazen, istemeden, zamanın engellerini aşmayı başarırlar.

GELECEĞİN GEZGİNLERİ UZUN ZAMANDAN BERİ BİZİ ZİYARET EDİYORLAR

Bu olağan üstü seyahatlerin en ünlü vak'alarından birisi 10 Ağustos 1901 de, VERSAY parkında Bayan MOBERLY ile Bayan JOURDAİN adlı iki İngiliz kadınının başından geçen olaydır.

Bu iki kadın, o günün öğleden sonrasın-

da küçük TRIANON'u ziyaret etmek niyetiyle parkta geziniyorlardı. O zaman kendilerini, uzun manto ve üç köşeli, meraka değer şapka giymiş olan iki adamın huzurunda bulurlar. Küçük TRIANON'un önünde, genç bir kadını. resim yapmakla meşgul görürler. Kadın, uzun kıvrık saçlarının üzerine oturtulmuş, açık gri renkli bir şapka taşıyordu. O zaman bir adam kendilerine, orada durmamalarını söyledi ve onlara bir yol gösterdi. Ve iki kadın kendilerini yeniden günlük evrenlerinde buldular. Sıkıntı veren duygu kaybolmuştur ve kendilerini yeniden XX. inci yüzyılın ziyaretçileriyle karşı karşıya bulurlar.

Araştırmadan sonra öğrenilmiştir ki, iki kadının hayali, küçük TRIANON'un 1770 tarihinde bulunduğu duruma tekabül etmektedir. ve resim yapan genç kadın da, kuşkusuz, kraliçe MARİE-ANTOINETTE'tir.

1901 yılı ağustosunun bu gününde, Bayanlar MOBERLY ve JOURDAİN, geçmişe, meraka değer bir sıçrama yapmışlardı.

Başka kimseler de geleceğin içine, ansızın, bir akın yapmışlardır. P. M. SCHİEL adlı bir ingiliz, 1896 da yaydığı bir haberde, her şeyin altını üstüne getiren, öldüren, kavgaları yakan korkunç bir zümre tarafından, bütün Avrupada yaygınlaşacak olan tedhişi anlatmakta idi. Bu hayret verici haber şöyle adlandırılmıştı : «SS'ler».

Amerikalı yazar MORGAN ROBERTSON, 1898 de, TITANIC deniz faciasından on dört yıl önce, TITAN adlı bir süper transatlantikte meydana gelen faciayı anlatıyordu. Bu öyküde her şey, gerçek faciada olacak şeylerle uygunluk göstermekte idi.

7 Ocak 1939 tarihinde, İNDİANA'da oturan bir kimse, bütün trotuvarların üzerine, şu açıklanamayan yazıyı yazarak eğlendiği için, polis karakoluna götürülmüştü : «Remember Pearl Harbor = Pearl Harbour'u Hatırlayınız» verilmiş olan haber, pasifik üssü üzerine Japon taarruzundan iki yıl önce idi; hem de günü gününe...

Bazı bilginler hipotezi hiç bir suretle kabul etmemekte, zamanı aşmaya yarayacak bir makineyi romancılara yakıştırmamaktadırlar.

Sovyet kozmonotu KOSİREV «bu günün tekniği bize, yakında zamanı elle yapma ola-

nağını verecektir» açıklamasında bulunmuştur. Onun meslektaşı olan CHKLOVSKİ, «astronominin ilerlemeleri, bize, aynı zamanda evreni ve zamanı keşfetme çarelerini verecektir» sözleriyle, arkadaşını gölgede bırakmıştır. Daha 1946 yılında, bir astronom mühendis olan EMİLE DROUET, zamanı keşfetmeye yarayan bir makinenin maketini gerçekleştirmişti. Para yokluğu nedeni ile o, projesini büyük modelde asla gerçekleştiremedi. Fakat onun düşüncelerini, hâli hazırda İngiltere, İsveç ve de yurdumuzdaki bilginler ele almaktadırlar. Eğer bu seyahatler, az veya çok yakın bir gelecekte olanak bulursa, bu, torunlarımızın veya torunlarımızın torunlarının çocuklarının, geçmişin içinde seyahat edebilecekleri, XX inci yüzyıla dönebilecekleri veya daha ötelere yükselebilecekleri anlamına gelir.

Ve bu durumda, geçmişte, gelecekte gelmiş olan bu ziyaretçilerin izlerinin yeniden bulunması denmek istenmektedir.

Zaman içinde seyahatin müritlerine göre, bu iz vardır ve bu iz, hâlen evrenimizin içinde uçan bir çok sırrın açıklanışıdır.

2000 yıl önce, yunan adalarında batmış olan bir gemide, bir astronomi aleti bulunmuştur. İmparator NERON'a, bir ziyaretçi tarafından, plastik bir kâse verildiği görülmüştü! NİNİVE harabelerinde, makineden kesilmiş, astronomik bir mercekle ve BAĞDAT'ta, milattan önceki 226 tarihini gösteren kalıntıların ortasında, bir dizi elektrik pili bulunmuştur. Bütün bu başka bir çağın cisimleri, geçmişin içinde bir seyahat yapmış olacaktı. Ama nasıl? Elbetteki gelecekte gelmiş olan seyyahların eşliğinde. Zira tarihimizde. bilgileri zamanlarının olağan üstü ilerisinde sanılan, bu bilinen veya hiç adı olmayan şahsiyetler eksik değildirler.

HOHEN - STAUFFEN'den II nci FREDE- RİC'in sarayında yaşamış olan, meraklı ve her şeyi bilen SCOTT onlardandır. Kral ARTHUR ile Çin İmparatoru FO-Hİ ölümsüz olduklarını sanmakta idiler. Ve 1 inci ELİZABETH'in sarayında yaşamış olan esrarengiz JOHN DEE ve bizim ölümsüz kontumuz SAİNT-GERMAIN de onlardan idiler.

Zamanın seyyahları arasında, ünlü İtalyan
(Devamı Sayfa 8'de)

İnanılmayan Gerçekler

● Jacques BERGIER

ÇİN BİYOLOJİSİ VE ASTROLOJİSİ (FORMOZA)

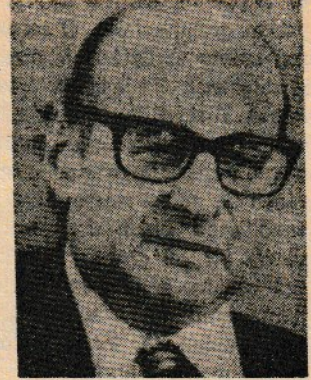
Çin'de astrolojinin tanınmış bir bilim olduğu ve Fakültelerde öğretildiği bilinmektedir. Bu nedendir ki, Formoza biyolojistleri, astrolojinin burçlar bölgesine âit işaretlerini çok ciddiye almışlar ve bir işaretle doğanların, ayrı bir işaretten olan erkek veya kadınlarla çok iyi uyuşmalarında, astrolojinin yaptığı etkiyi anlamaya girişmişlerdir.

Böylece, örneğin kedi ve domuz arasındaki anlaşmanın çok iyi olduğunu meydana çıkarmışlardır. O zaman, her cinsin kromozom çiftlerini incelemişler ve biri birlerine yakın olan hayvan türlerinin, astroloğlar tarafından belirtilenlerle çok iyi olduklarını meydana koymuşlardır.

Biyolojistler kedi ve domuzu ele alarak, laboratuvarında denemeler yapmışlar ve teorik olarak, bu hayvanların aralarında anlaşmalarını hiç bir şeyin engellemeyeceğini isbatlamışlardır. Onlar, kedilerin yumurtalarını, domuzların tohumu ile ilkah etmek suretiyle elde edilen rüşeymleri, bardak içinde yaşatmayı da başarmışlardır.

Denemelerini daha da ileri götürerek, aralarında anlaşabilen onlarca hayvanı belirtmişlerdir. Böylece köpek fare ile, kaplan yılanla domuzla ve de fare kaplanla anlaşabilmişlerdir.

Fakat sorunun büyük sırrı, astroloğların, sağların gecelerinden itibaren, bu hayvanlar arasında derin benzerlikler bulunduğunu keşfettikleri zaman, modern bilim bu konu-

da, daha tereddütler içinde hareket etmektedir.

FİLME ALINAN UFO'LAR (WASHINGTON)

Meksika haber ajansı (NOTIMEX), Amerika Birleşik Devletlerindeki EVANSTONE U.F.U. inceleme merkezi direktörü Bay ALLEN HYNEK'e, teşhis edilememiş uçan cisimlere dair, profesyonel ve amatörler tarafından çekilmiş üç önemli sinematografik belge teslim etmiştir.

MEXİCO, NASSAU, BAHAMALAR ve GUATEMALA'da filme alınmış olan bu belgeler, müstesna bir merak arzetmektedirler. Özellikle, bir reklam filminin çevrilmesi sırasında tesbit edilmiş olan bunlardan bir tanesi, bir UFO'nun GUATEMALA üzerindeki yörüngesini 52 saniye süresince izlemeye olanak vermektedir.

HASTANELERDE ELLE ŞIFACILIK (NEWYORK)

Amerikan hastanelerinde, şöyle yeni bir çeşit tedavi gitgide gelişmektedir: «Elleri hasta organın üzerine koymak.»

Psiko-Somatik denilen bazı hastalıklar, yani, bir organda yara belirtisi görülmesine gerek duyulmayan (örneğin baş ağrıları, mide ağrıları, barsak bozuklukları gibi) tüm hastalıklar için, bu tedavi söz konusudur. Hekimler memnuniyetle bu tip tedavileri kabul etmektedirler. Böyle bir tedavinin, tıp heyetinin fikir birliğini sağlayacağından kullanılmaktadır. Fakat bu sâyede şimdiden

bir çok başarılar elde edilmiş olması karşısında, Birleşik Devletlerin bütün hastanelerinde, bunun uygulanmasının yasaklanmasını istemek çok zordur.

MONT BLANC DAĞINDA DİNOZOR'LAR (CHAMONIX)

GEORGES BRONNER, GEORGES DEMATHIEU, JEAN BOISSONNAS, DANIELE, FRANÇOIS ve DENIS VINCENT adlı kişiler, bir gezinti sırasında, dinozorların ayak izlerini bulmuşlardır. Beş ve üç parmaklı olan bu iki ayaklı sürüngenlerin çukurları, 2400 metre yükseklikle, 200 metre uzunluğa ve 30 metre genişliğe uzanmaktadırlar.

İlk tesbitlere göre, bu iki ayaklılardan beş parmaklı olanlar 3-4 metre boyunda ve üç parmaklı olanlar 2-3 metre boyundadır.

Onlar MONT BLANC Dağı'nın iç kısmında (45 milyon yıl sürmüş olan ikinci devrin 1 inci evresi) TRIAS devrinde yaşamışlardır.

TELEPAT ŞEMPANZE (VİYANA)

VİYANA şehrinden Doktor KREMANN adında bir Avusturyalı, yirmi yıldan beri sürdürdüğü telepati araştırmalarındaki ciddiliğini göstermek için telepatik süje olarak bir şempanze ile, bir dizi deneme gerçekleştirmişti.

Doktor KREMANN, çoğu kez, birçok kişilerle, uzaktan, yürütmek, oturtmak, yedirmek gibi gösteriler yapıyordu.

Bütün kuşukları ortadan kaldırmak için medyum, emirlerini bir maymuna ulaştırmak istedi ki, böylece bütün hile olanağını yok etmiş olacaktı.

Doktor KREMANN, sözünü tutarak, denemeye katılanlar tarafından kararlaştırılan hareketleri, şempanzeye uzaktan yaptırdı. Avusturya'da büyük gürültüye yolaçan bu gösteri, buna rağmen, fazla kuşkulu olanları inandıramadı. Bu nedenle, başka bir denemeye, televizyon kameraları karşısında girişilecektir. Bu kez adam ve maymun, birbirlerinden yüz kilometreden fazla ayrılacaklar ve televizyon seyircileri, hile olup olmadığını, doğrudan doğruya meydana çıkarabileceklerdir.

YUKARIDAN GÖRÜLEN KIYAMET (HOUSTON)

Kiyamet yarın için mi söz konusudur? YAHOVA Şahitleri'nin Amerikan kolu, buna hayır, fakat hiç kuşkusuz öbür gün için söz konusudur» demektedirler ve aralarından sadece 144.000'i, dünyanın sonuna seyirci olarak katılmak üzere, TANRI'nın sağına oturacaklardır. ADVENTISTE mezhebine mensup olanlar da, bedenlerini çekim kanunlarından kurtarmaya hazırlayarak, büyük felâketten kaçınacaklarını ummaktadırlar. Fakat eğer, bu mezheplerden ne birine, ne de ötekine katılmayanlar olursa, bize hangi çözüm kalır? TEXAS'ta BUSINESSMAN DE GARLAND adlı birisi, cemaatinin 21 üyesi eşliğinde, sorunu çözmüş bulunmaktadırlar. Onlar, 5 Mayısın 2000 yılının mukadder tarihine kadar, kapalı ekonomi hali içinde yaşamaya ve özellikle, içinde, son büyük akşamın bin bir felâketine yukarıdan bakacakları, büyük, kabili sevk bir balon donatmaya, oybirliği ile, karar vermişlerdir.

BARAJLAR ve DEPREMLER (NEWYORK)

Muazzam su biriktiricileri olan bu mevcut barajların yapılmasından beri, ilkin, bazılarının yüzlerce kişiyi ölüme sürüklediği, önemli depremler olacaktır.

Birleşik Devletlerin Newyork eyaletindeki Kolombiya Üniversitesi sismoloğu olan DAVID SIMPSON, elektrik enerjisi üretimi için gerekli olan sun'i su kütlesi ile depremler arasında sıkı bir ilişki bulunduğunu temin etmektedir. Ona göre, eğer barajlardan vaz geçilmezse, onların doldurulmalarının dikkatle kontrolü gerekmektedir. Gerçekten, barajın altında bulunan kayaların içine su sızmasının neden olduğu sismik enerji ile ilgili olarak, su düzeyinin hesap edilmesi zorunlu olacaktır. Dünyada bir çok super baraj inşa halindedir; Eğer mösyö SIMPSON'un ortaya attıkları nazarı itibara alınmazsa, felâket tehlikeleri aşikârdır.

GÜNEŞ TELEFONU (ROMA)

GÜNEŞ enerjisi ile beslenen ilk telefon (Devamı Sayfa 39'da)

Istirabın Felsefesi

- «Birisine size hakaret veya iftira edip fenalık yaparsa, ya da sizi tahrik eder veya küçük düşürürse ona katlanın, görmemezlikten gelin yüzüne bakmakla yetinin.» ●

● Lin Yutang, Ph.D., Litt.D., Taipei,

Hemen hemen bütün dinler hayatın ıstıraplarla dolu olduğunu kabul ediyorlar. Her ıstırap, kurbanı için gerçektir. Fakat başkası bunu duyamaz, ancak tahayyül edebilir. Tabir caizse, başkasının ıstırabına karşı tutum, Vatikan'da Papa'nın veya, daha umumî olarak, bütün bekarların babalık problemlerine karşı tutumuna benzer. Fizikî ağrı dindirilebilir. Fakat ruhî ıstırap o kadar basit değildir. Bertaraf edilemezse de klâsik stoik felsefe, Budizm, veya Hristiyanlıkta olduğu gibi, umumî bir anlayışla karşılanabilir.

Bütün felsefeler hayatın hakikî ıstırapları ve ruhî acıları için bir izah şekli bulmaya çalışmışlardır. Bir bakıma bütün dinlerin, dünyanın acı ve gerçek ıstıraplarını mazur göstermek ve bunlara bir hikmeti vücut bulmak için geliştirildiğini söyleyebiliriz. Dinler, Hazreti Eyüb'ün «Niçin, Yarabbi?» sorusuna cevap bulmaya çalışıyorlar. Hristiyanlar, Mutlak İyilik ve Mutlak Kötülük konusundaki fikirlerin etkisi altında kalarak, bu dünyanın kötülüklerini izah için Şeytanın varlığını vazedmişlerdir ki, bu muamma 2.000 yıldan beri ilâhiyatçıları uğraştırmış, fakat bir hal yoluna bağlanamamıştır. Şeytan Tanrı tarafından yaratılmışsa, Tanrı mutlak iyi-

lik olamaz. Şeytan Tanrı'dan gelmemişse, Tanrı herşeyi kapsamıyor demektir. Skolastik felsefe bir yana, hakikî Hristiyanlar gerçek hayatın ıstırap ve mihnetlerini Tanrının iradesi olarak kabul ederler ki, bu stoik felsefeninkî kadar cesur ve avutucu bir tutumdur.

ŞAŞAA VE ŞATAFATI HOR GÖRDÜ

Ben şahsen stoik Roma filozofu İmparator Marcus Aurelius'un felsefesini beğenirim. Kendisi vazifelerini kaçınılmaz diye ifa ederken, mevkiinin şaşaa ve şatafatını küçümsüyor ve zevk almadan harp ediyordu. İstırap hususunda gerçekçi görüşü bilhassa hoşuma gidiyor. O, vücuttan et, kemik, cilt, sinir, vena ve arterlerin ustaca işlenmiş şebekesi diye bahsediyor ve fizyolojiyi ıstırabın sebebi olarak biliyordu. Bence sağlam bir hayat felsefesi hayatın fizyolojik gerçeklerini kabul etmekle başlar.

Marcus Aurelius Düşüncelerinde şöyle demiştir: «Et ile, hayat ve insanın hâkimi değişmiş akıl Ben'i teşkil ediyor. Kaldır kitaplarını. Aklını şaşırtmalarına, şuraya buraya çelmelerine müsaade etme. Çünkü çıkar yol yoktur. Derhal ölmeye hazır olup etini, kanını, kemiklerini ve cildini önemseme. Vücudun sinir, vena ve arterlerden ustaca işlenmiş birşey, başka hiçbir şey değildir. Hayatına gelince ne olduğunu düşün. Bir rüzgârdır o. Devamlı bir rüzgâr da değil. Fakat her ân alınır, verilen bir nefes. Üçüncü unsurun ise hâkim olan unsurdur. Onu düşün. Yaşlanmışsın artık. Bu kemâl unsurunun başkalarına tâbi, köle olmasına müsaade de etme. Mantığa ve topluma karşı gelen şehvet ve heyecanlarla, tel ve sinir iplerinin çektiği kukla gibi, bir yukarı bir aşağı oynatma onu. Bundan böyle de mevcut birşeye üzülmesine veya kaderin tayin ettiği gelecekte korkup selâmeti fi-rarda aramasına müsaade etme.»

Budist filozoflar ise bütün acı ve ıstırapların his dünyasında gerçek olduğunu idrak ederek insanüstü bir gayretle Nirvana denilen ve vücudun da, âlemin de ötesindeki his-süstü hayata kavuşmak istemişlerdir. Budistler insan hayatının bir «acılar denizi» olduğunu ve tek kurtuluşun hayat ve ölüm devri-daiminden kaçmak olduğunu belirtep durmuşlardır.

İşin tuhafı, yalnız şahsî hayatımızın değil, bütün hayatın bir acı ve ıstırap ummanı olduğunun acı ıdrak edilmesi insanı bir nevi sükûnete kavuşturur. Kısa Gotaminin güzel hikâyesi bunu gösterir. Kısa Gotami külleri altına çevirebilen ve bir zenginın oğlu ile evlenen talihli bir kızdı. Her istediğine kavuşabildiği sanılıyordu. Fakat hakikat böyle değildi. Biricik oğlu öldü. Çocuğu diriltebilecek bir filozof veya bir hekim bulamayınca ıstırapı hudutsuz oldu. En nihayet ona Sakyamuni (Buda)yı ziyaret etmesi salık verildi. Sakyamuni dedi ki : «Bir avuç hardal tohumu istiyorum.» Kız memnuniyetle razı olunca, Buda şunları ekledi : «Bu hardal tohumu çocuk, koca, ana baba veya dost kaybetmiyen bir evden gelmelidir.» Zavallı Kısa Gotami, ölü çocuğunu ellerinde taşıyarak bütün kapıları çaldı. Onu görenler, haline acıyarak, «Buyur, al bu hardal tohumunu» dediler. Fakat evde bir oğul, kız çocuk, ana baba veya dost ölüp ölmediğini sorunca evin halkı «Heyhat, diriler az, ölüler çoktur» cevabını verdiler. Ve ölüsü olmıyan hiçbir ev bulmadı. Kısa Gotami yorgun düştü ve ümidini yitirdi. Hardal tohumu peşinde, elinde çocuğunun ölüsü ile dolaştığını gören halk «Genç annenin, oğlunun ölümüne dayanamıyarak delirdiğine» inandı. Kız yolun kenarında oturdu ve şehrin işiklarını pırıldadığını gördü. Derken birden bire aklına bir fikir geldi. Ve kendi kendine «Ne kadar da bencilim, kendi ıstırabımdan başka bir şey düşünemiyorum. Oysa ölüm herkesin malıdır» dedi. Bunu düşündüğü zaman ölümü kabullendi ve iç sükûna kavuştu. Taoist felsefede ise ıstırapı hafifletmeğe yarayan geniş hayat anlayışı ««Tao daima devreler çizer» şeklinde ifade edilmiştir. Emerson'un «Cycles» (Devreler) adlı güzel bir yazısı vardır ki, temel felsefesi Taoizm'dir. Bütün hayat bir deverandır. İlkbaharın yeşili sonbaharın sarısına yer bıraktığı gibi, sonbaharın sarısı da ilkbaharın yeşiline yerini terkeder. Yin ve Yang devreleri birbirini takip ediyor, kâh hakimiyet kuruyor, kâh hakimiyetten çekiliyor. Ne biri ne diğeri mutlak veya bâkidir. Fakat birbirini tamamlarlar. İki kuvvet yanlı genişleme ve daralmanın arasındaki ilişki bütün hayatın, bütün kâinatın ve bütün ta-

rihin esasıdır. Milletlerin teali ve inhitatından şahsî hayatın dalgalanmalarına kadar herşey bu iki kuvvetin ürünüdür. Laotse der ki : «Bir kasırga bile bütün bir sabah sürmez.» Modern doktorlar ise salgınların ergeç kendiliğinden dindiğini biliyor, fakat bunu izah edemiyorlar. Tabiatın dengesi yeniden kurulunca sükûna kavuşulur.

Değişikliğin kaçınılmaz dalgalanması

Büyük Taoist filozof Çuangtse (öl. M.Ö. 275) der ki : «Bütün şeyler birdir. Sevdığımız, hayatın sırrıdır. Tiksindiğimiz, ölümden çürümedir. Fakat çürüyen yeniden esrarengiz hayata kavuşur ve bu esrarengiz hayat bir kere daha çürür.» Çuangtse bu güzel sözlerine şöyle devam ediyor : «Ziyafet rüyası görenler hayal kırıklığı ile uyanırlar. Rüyalarında acı ıstırap görenler ise uyanınca sevinirler.» Hayat ve acılarını anlatan bir felsefedir bu. Laotse ve Çuangtse'nin paradoksları, bu geniş görüşlülükten ve değişikliklerin kaçınılmaz bir dalgalanma halinde olduğu düşüncesinden mülhemdir. Laotse der ki :

Küçültülecek olan

Önce büyütülmelidir.

Zayıflatılacak olan

Önce güçlendirilmelidir.

Yere serilecek olan

Önce yüceltilmelidir.

Alınana

Önce verilmelidir.

Gerçek ışık budur.

Bu fikir Hazreti İsa'nın «Alçak gönüllüler dünyaya sahip olacaklar» ve «Hayatını kaybeden hayatını bulur» sözlerine tıpatıp uymaktadır.

Ölüm demokratik bir müessesedir. Her şeyi, servet ve kudreti, şeref ve zilleti bir eder. Deveran felsefesinin temelini atan Laotse «Gökyüzü döner» der. Bir ailede servet, bir millette kudret kalmaz. Ay büyüyüp küçülür. Denizde med ve cezir vardır. Tek tek bakıldığında hayat insafsız, hattâ trajik olabilir. Bütününe bakıldığında herşey yerine oturur. Şu Çin atasözünde kurnazca bir mantık vardır : «Birisiz size hakaret veya iftira edip fenalık yaparsa, ya da sizi tahrik eder veya küçük düşürürse, ona katlanın, tahammül edin, görmemezlikten gelin ve yirmi yıl sonra yüzüne bakmakla yetinln.»

Zaman Yolculuğu

(Sayfa 3'den Devam)

yazarı DANTE'de olacaktı. O, «ilâhî komedi» de gerçekten, henüz keşfedilmemiş olan elektriğe imada bulunmakta ve orta çağ italyasının tamamıyla bilgisi dışında olan, GÜNEY HAÇI adlı bir yıldız kümesinin bir tarifini yapmaktadır.

X uncu yüzyılın sonunda yaşamış olan Papa II nci SYLVESTRE, buharlı orku, pandülü saati, bir robot başını, planetlerin akışını tasvir eden bir aleti ve BENJAMİN FRANKLIN'den çok önceleri, paratoneri icat etmişti.

ELEKTRİK

SAİNT LOUIS'nin yönetimi altında, JEKIEL adlı, muhtemelen elektriği de bildiği sanılan, meraklı bir yahudi yaşamakta idi. Laboratuvarının duvarına çakılmış olan bir çiviye dokunduğu vakit, oradan, çıtırdayarak, mavimtrak bir alev çıkıyordu. FLAMAN ressamı JEROME BOSCH'un tablolarında, tamamıyla uçaklara benzeyen, meraka değer kuşlar bulunmaktadır. «Fakat, ROBERT CHARROUX'nun yorumuna göre, kuş sürüsüne bakıldığı vakit, bunların, kuşku gölgesi bulunmaksızın, açıları ölçmek için, bir aletle donatılmış bir anten taşıdığı, bu aletin üç yüz yıl sonra, fransız CARANGEOT tarafından icat edilen GONIO metreden başka bir şey olmadığı görülmektedir.»

«GULLİVER'in seyahatleri» adlı, 1726 yılında yayınlanmış eserin yazarı SWİFT, merih yıldızının uydularını adlandırmış ve onların

mesafelerini, dönüş ve devrini, hayret uyandıran bir doğrulukla vermiştir.

1729 yılında TİPHAİNE DE LAROCHE adlı bir fransız yazarı, bir kitapta, renkli fotoğraf prensibinin tafsilatını, iyice açıklamaktadır.

LEONARD de VİNCİ'nin, uçak, deniz altı, dalgıç elbisesi ve saire hakkındaki haber verici keşifleri de öğrenilmektedir.

Fakat, bütün bu, zaman yolcularının en olağanüstü olanı, kuşkusuz, Yugoslav matematikçisi **ROGER BOSCOVICH**'tir. O, XVIII. ci yüzyılda, Dalmaçya'da yaşamakta ve bununla beraber eserlerinde QUANTA teorisinden, dalgalı mekanikten, izafiyet teorisinden baksetmekte idi. Atomun gerçek tabiatının bir tarifini yapmıştır ve PLANCK'ın sürekliliğine de baş vurmuştur. Bu ancak, iki yüz yıl sonra anılan bir matematik kuralıdır.

Geleceğin yolcuları tarafından uzun zamandan beri ziyaret edildiğimize göre, böyle harikalar nasıl açıklanır? Bunların, izleri birçok ilkel halklarda bulunan, «denizlerin ötesinden gelmiş» esrarengiz klavuzlar olmaları mümkün olabilir. Onlar nereden geldikleri tamamıyla bilinmeyen, fakat bilgileri, inkâr edilmez bir şekilde, bizimkinden çok ileri durumda olan, şu meraka değer «uçan daire» pilotları da olabilirler.

«UFO»lar arz dışı değil, fakat zaman dışı eserler olacaktır. Zamanı keşfetmeye mahsus makineyi icad edecek ve 23 üncü, 37 inci veya bininci yüz yıllarında, bizim yakında uzayda yapabilecek olduğumuz gibi zamana hâkim olarak bizi ziyaret edecek olan geleceğin varlıklarıdır.

**RUH ve MADDE'ye AboneniZi
Yenilemekte Lûtfen Gecikmeyiniz**

Charles Berlitz

Atlantis'i Anlatıyor

● JEAN - LUC BERAULT'dan
Selâmi KANIKLI

Bermudalar üçgeninin kâşifi CHARLES BERLİTZ, Ocak sayısında yayınladığımız «Ekran Dosyaları» tartışması sırasında söyleyememiş olduğu hususları NOSTRA Dergisi okuyucularına açıkladı.

1974 yılındaki ilk yapıtının başarısı, dillerin çözülmesine neden oldu. Hemen inanverenler sırasına geçmek korkusuyla susan bir çok kimse, geçmişte açıklanamayan olayların tanıkları olmuşlardı. Bundan sonra durum hiç de aynı şekilde yürümedi ve küremizin, bilim adamlarının bildirdiklerinden çok daha az tanınmakta olduğu hesaba katılmaya başlandı. Dünya'nın, aynı manyetik eğilimine sahip noktalarını birleştiren çizgiler, izogon adı verilen şeyi oluştururlar ve küreyi, manyetik bakımdan ikiye bölünen, değersiz bir eğilime tekâbül eden bir izogon çizgi vardır.

Bu çizgi, Bermudalar üçgeninin içinden geçmektedir. Eğer, kuzeye doğru uzatılırsa, SUPERIEUR, MICHIGAN, HURON, ERIE ve ONTARIO gölleri arasına dahil bir bölge olan «Büyük göller üçgeni»nin içindende geçtiği görülür. Orada da pek çok, esrarlı gözden kaybolmalar saptanmıştır.

Bermudalar üçgeninin ayak uçlarında Japonların adlandırdıkları gibi, bir çok gemilerin kayboluşlarının kaydedildiği, Filipinler denizinin bir bölgesi olan «Şeytan Yuvarlağı» (oval şekilli) bulunmaktadır.

Bu coğrafi özellikler, açıklanamaz durumdadırlar. 1974 yılında, CHARLES BERLİTZ kendi kendine, acaba, hiç eğikliği olmayan izogon çizgi, dünya atmosferine girmek üzere meydana gelen yolculara bir nişan noktası hizmeti görmezmi İdi, diye sormuştur.

EİNSTEİN'İN UZAM-ZAMAN TEORİSİ

Başka bir faraziye çekicidir. O. EİNSTEİN'in teorilerinden Uzam-Zaman sürekliliği kavramını hatırlatmaktadır. Bir davranışlığın çözümü, içinde uçak ve gemilerin kaybolacakları, uzam-zamanda bir delik, mevcuttur. «Ekran Dosyalarının tartışmalarında», HARRY BALLANGER tarafından, arandığı çıkış noktası olarak yararlandığı bir «kapı» olacaktır. Kendisi bu kapı vasıtasıyla, sevdiği ve MİAMI açıklarında gözden kaybolan kadını tekrar bulmaya girişmiştir.

ATLANTİDE KİTASI BELKİ BERMUDALAR ÜÇGENİ İÇİNDE BULUNMAKTADIR

CHARLES BERLİTZ bu bir kaç faraziye arasında kesin karar vermemiştir. Tek sır yoktur, birbirleriyle ilişkileri olan bir çok sır olduğunu kabul etmektedir. Örneğin, önceki iki faraziye böylece birbirlerine bağlanmış olabilirler: Uzay yolcuları, Uzam-Zaman sürekliliğinin çözümüne dalmak için, nişan noktası gibi hiç bir şeyi olmayan izogon çizgiden yararlanacaklardır.

«CHARLES BERLİTZ bize, sırların içinde sırlar vardır diye içini döktü. Bütün gözden kaybolmaların aynı nedene sahip olmadığı kabul edilebilir. Bazıları, okyanus yarıtkları uzmanlarının, şimdiye kadar bilmedikleri deniz ejderhaları ile açıklamada bulunabilirler. Esasen kaptan MC CAMİS 1969 yılında bu ejderhalardan birini görmüştür ve onun yaptığı tarife göre, bir tarih öncesi hayvanı olup, kaybolduğuna inanılan PLEOSAURE'den başka bir şeyin söz konusu olmayacağı anlaşılmıştır.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Bununla beraber batmış bir uygarlığın varlığı dikkatini giderek çekti. Bunun ATLANTİDE olduğunu düşünüyorum, bu sözcüğü söylemekten korkmayalım, artık...

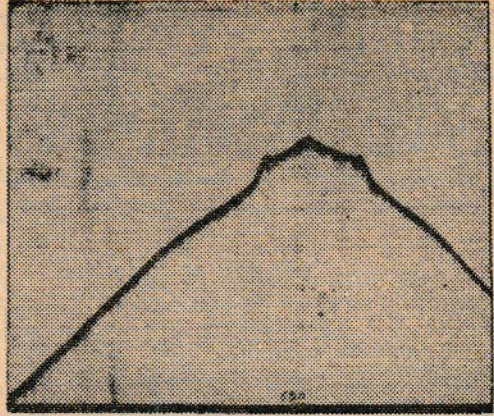
«Eğer EFLÂTUN, ATLANTİDE'in varlığını söyleyen ilk kimseydi, ama bu adın bütün parçalarını uyduranın o olmadığının bilinmesi de önemlidir. Gerçekten, kesinlikle sanılmaktadır ki, olay, yani A.T.L. ve N harfleriyle oluşmuş sesli grup, kaybolmuş bir uygarlığın, başlangıçtan beri adlandırılmasına tekabül etmektedir.

«Fransa'da çıkmış olan yapıtımın ikinci cildinde, AMERİNDİENS'lerin mitolojisinde, beyaz Tanrılar içinde, asılının çıkmış olduğu kayıp topraklardan yeniden geleceklerine dair bir inanç olduğuna işaret ediyorum. Bu Tanrılar, AZTLANS adını taşımaktaydılar.

«Öte yandan, eğer çeşitli mitolojiler incelenirse, her yanda, gerek kaybolmuş bir adaya, gerekse, tufandan önceki bir uygarlığa dair imalar vardır. Keza bu alanda, yukarıda anımsatılmış olan ses unsurundaki harflerin meydana çıktığı görülür. Bu Finike ve Kartacalılar için ANTİHA, Mısırlılar için AMENTİ, Babilliler için ARALLU, Celtes'ler için AVALON, İskandinav'lar için VALHALLA, Kanarya Adalıların Guanches'ları için ATALAYA, Basques'ler için ATALAİNTİKA, Mayas'lar için ATLAN idi. Size daha bir çok adlar sıralayabilirdim. ATLANTİDE'in varlığını tüm inkâr edenler, bu benzerlikler üzerinde daha derin düşünmelidirlere.

«ATLANTİDE'in varlığının karşısında olanlar» madem ki, bu uygarlığın izleri bulunmamıştır, o halde bu boş bir düşüncedir, demektedirler. Fakat, bu izler vardır, bunun için de gözleri açmak yeterlidir. Ayrıca, onları şehir ve kırlarımızda keşfetmek için fazla hesap yapmak gerekmemektedir. Binlerce yıla meydan okumak şansına malik olmuş bulunan izleri, gidip orada, çöl kumlarının, kutup buzlarının altında ve okyanusların dibinde aramak gerekir.

«Özellikle, bu uygarlığın var olduğuna inanma olanağı verecek izlerin bulunduğu bölgelerde, fennî ve sistematik olarak keşif yapmak ve kitaplıktaki incelemelerle yetinmemek gereklidir. Ekran dosyaları çekişmeleri sırasında, dostum JACQUES MAYOL'un

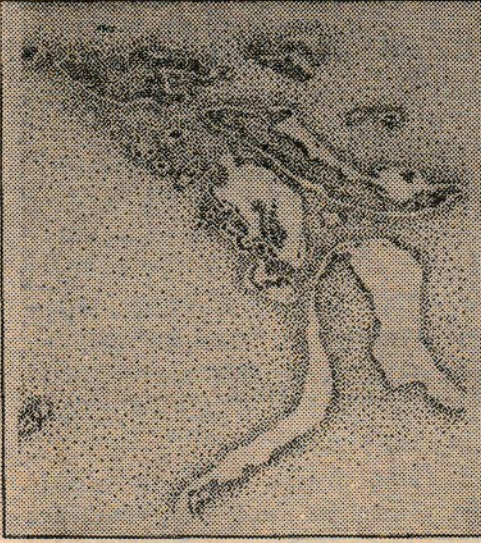

CLAUDE ALLEGRE'e söylediği şu sözü anımsayınız : Siz bir bilim adamısınız Bay ALLEGRE. Bilginin, bir bütün teşkil etmek olduğunu bilmelisiniz. Bazı şeyleri teşhis etmek için, onları, rahatça koltuğa oturmuş, uzaktan bakan bir seyirci olarak değil, bütün yönleriyle görmek gerekir.» Bu yargıya tamamiyle katılmaktayım.

Bir kaç yıldan beri, deniz altındaki arkeolojik yerlerin keşifleri, bir çok kıtalarda BAHAMA'lar, Birleşik Devletler ve Meksika'da çoğalmıştır. Bermudalar üçgeni bölgesindeki uygarlığın, evvelce parlak olduğunu düşünmeye olanak veren yıkıntılar keşfolunmuştur. Buzul devrinden sonra suların yükselmesi bilinmekle beraber, bunun bilimsel biçimde de anlaşılması olanağı vardır.

CHARLES BERLİTZ, eğer denizlerin yükselmesi, yaklaşık olarak üçyüz metre tahmin edilirse, suların şiddetle yükselmesi sırasında, volkanik indifaların neden olduğu çok daha önemli değişiklikler hesaba katılmaz. on iki bin yıl önceki batı Atlantik topraklarının şekli tamamiyle tahayyül edilebilir, demiştir.

BAHAMA'lar topluluğu, su üstünde olmalıdır. Bazı adalar, gerçekten, aralarında ki uzantılar vasıtasıyla birbirlerine bağlanırlarken, Küba ve Antiller kuşkusuz çok daha geniş idiler. Halihazırda, batmış olan dağların sadece sivri tepeleri su yüzeyini delmektedirler. Florida, doğu yönünde Atlantikçe doğru uzanmalı ve Meksika içinde, batıya doğru uzaklara yayılmalıdır.

Atlantiğin Av upa - Asya kıyılarından güneye doğru, bu günkü MADER ve KANARYA adaları, kuşkusuz şimdikinden daha genişdiler ve böylece Kanarya adalarının, Afrika kıtasına bağlı olmaları mümkündür. Okyanusun merkezine doğru ASOR adalarını oluşturan, nisbeten dar **toprak bölgeleri**, kuşkusuz bir adalar devamını ve Japon koyundan çok daha önemli bir yüzeyi kaplayan koyları göstermekteydiler. Atlantiğin orta zirvesi boyunca ASOR'lar platosu üzerinde bulunuyorlardı.

EDGAR CAYCE'İN TRANSLARI

SARGASSES'lar denizi ASOR'lar ve BAHAMA'lar arasında ve Bermudaların kuzeyine kadar uzanır. Okyanus tarafından kuşatılmış, meraka değer hareketsiz su kütesinin yüzeyi yüzen yosunlarla kaplıdır. Bu durum belki de topraksal bitki hayatından ileri gelebilir, bitkisel hayat çöküntüden sonra devam etmiş ve yeni duruma uyum yapmış olabilir.

«Atlantik Okyanusunda Atlant İmparatorluğunun mevcut olduğu kuramı şimdi batık durumda olan çeşitli bölgelere dayalıdır. Bu yerler vaktiyle su yüzündeydi. Buna karşın bazı yerler de su ile kaplıydı, nitekim Sahra çölünde hayvan kabukları ve deniz fosilleri bulunmuştur.» Bu oranda hayret verici bir vakaya işaret etmek yerinde olur.

Birinci dünya savaşının arifesinde, ünlü bir medyom olan EDGAR CAYCE, girdiği bir çok translar sırasında, ATLANTİDE'e ait olan metinler dikte ettirmişti. 1940 yılında, şu açıklamada bulundu : «POSEİDİA, Atlantide'in yeniden doğacak ilk yeri olacak... Bu, 1968 veya 1969 yılında ortaya çıkacaktır... Bu o kadar uzak değildir.» Oysa 1968 yılında : **BAHAMA Takım adaları içinde ANDROS adaları ve BİMİNİ yakınında, ilk izler keşfolundular.** ATLANTİS tapınakları, pilot TRİG ADAMS ve BOB BRUSH tarafından, uçaktan görülmüşlerdir. Denizin altındaki bir duvar ve öteki yerler, batmış yollar, PELAJ'lardan kalma duvarlar, muazzam bloklardan, merkezleri birleşik daireler, hepsi Ose-noğ-raf MANSON VALENTİNE, DİMİTRİ REBKOFF, JACQUES MAYOL ve öteki uzmanlar tarafından keşfedildiler.

En hayret uyandırıcısı, BAHAMA'lar yakınında görülmüş olan bir **denizaltı piramidi**dir.

CHARLES BERLİTZ bize, temeli en aşağı üç yüz metre olan bu **piramidin** yüksekliği yüz kırk metredir demiştir. Bu piramid tamamıyla aynı oranlarda KEOPS piramidinin şekline maliktir. Mart ayının ilk günleri içinde, onu yakından incelemeye gideceğiz. Ekibimle, bize mümkün olan bütün fotoğrafları alma olanağı verecek, kapalı devreli bir televizyonla donatılmış bir gemi düzenliyoruz. Henüz insan eliyle yapılmış bir yapının sözü konusu olup olmadığını bilmiyoruz, fakat dünyanın hiç bir yerinde, bu şekle sahip olan tepeler bulunmamaktadır. Eğer bu gerçek bir piramid ise, bilimsel anlayışı sarsacaktır. İyiniyetli herkese, ATLANTİDE'in varlığını inkâr etme olanağını tanımiyacaktır.»

KEOPS piramidinin oranlarına sahip bütün yapılarda elde edilmiş olan güç alanları üzerindeki denemeler, onları açıklamaya ulaşmamış bile olursa, örneğin, biyolojik maddelerin doğal mumyalanması gibi acıip olayların meydana çıkarılmalarına olanak vermişlerdir. Benzeri olayların BAHAMA piramidi içinde meydana gelmediklerini hiç bir şey meydana çıkarmaya olanak vermez.

ATLANTİD'lilerin psişizmi üzerinde Lityum madeninin oynayabileceği rolde baska

(Devamı Sayfa 39'da)

Birlikte Uyuyanların Hikâyesi

● M. Halûk AKÇAM

Adamlar, leş gibi pis yatakların içine girmiş uyuyorlardı. Ağır yorganları kafalarına kadar çekmiş, horuldayarak. Yatakları çamurdan, yorganları kandan tanınmaz hale gelmişti. Uzun zamandan beri uyuyorlardı. Üst üste, biri sağa kıvrılmış diğeri sola, kimi başaşağı, kimi yanlamasına, horultuları birbirine karışarak...

Hepsi de aynı rüyayı görüyordu, ama değişik renklerde. Biri rüyasında diğeri kafasına basarken, başkası gelip ensesine bir tokat patlatıyordu. Kafasına basılan da yanındakini boğazladığını görüyordu rüyasında. Boğazı sıkılan ise tokat atanın gözünü oymaya çalışıyordu. Birbirlerini sıkılmış dişleri arasından çıkan hırıltılarla sindirmeye çalışanların rüyaları hep aynıydı.

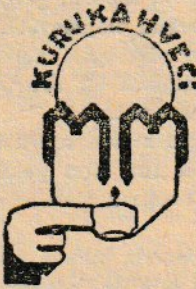
Uyandırmak için gelenler, önce yavaştan sonra avaz avaza bağırmaya başladılar. Kimse duymadı, rüyalarında çığlıklardan kulakları tıkanmıştı adamların. Horultular arttı sadece. Gelenler, uyuyanları dürtmeye başladılar. Rüyasında yanındakinin ağzından lokmasını kapmaya çalışan homurdanıp öbür tarafına döndü. Bu defa öbür tarafa geçip dürtmeye başladılar yeniden. Adam dönecek yer bulamayınca kaçmaya başladı rüyasında, yatağın içinde tepinerek. Uyandırmaya çalışanlar yatağın başında durmuş, ona kaçacağı yeri gösteriyorlardı. Gözlerini açmayan adam, inatla kafasını yastığın altına soktu, yorganı iyice tepesine çekti.

Uyandırmaya çalışanlar çaresiz kalınca arkadakilere sordular; şimdi ne yapalım, diye. Arkadan birisi: «**Üstünden yorganı çekin, başında davul çalın, şimdilik bu kadar**», diye seslendi. Adamların üzerindeki yorganı aldılar ve davul çalmaya başladılar. Önceleri yavaştan, sonra gümbürdeterek. Uyuklayan adam nefretinden titremeye başladı. Rüyasında, yanındakine dönüp onu evinden dışarı attı, içine girdi oturdu. Bu sefer de evin damı çökünce duvarlar yıkıldı ve altında kalıp bağırmaya başladı. Rüyasında gördüğü güneş batıyor, dünyası kararıyordu. Yıkıntının ortasında oturup, güneşin yerini tutacak bir ateş yaktı. Sonunda alevler büyüdü ve adamları yakmaya başladı.

Uyandırmak isteyenler arkadakilere sordular; niçin bu adama ateş verdin, diye. Arkadan bir ses: «**Ateşi görüp uyanması gerekti-**

ğinin farkına varması için», dedi. Alevlerin içinde terleyen adamı kâbus bastı. Alevler yaklaştıkça adamlar çırpınıyorlardı. Sonunda bir kısmı uyandıklarını gördü rüyasında. Diğerlerini de uyandırmak için faaliyete geçtiler. Alevlerin içinde, uyuyanlarla uyandıklarını görenler bağıışıp duruyorlardı kâbusa dönüşen rüyada: «**Biz uyan-dık işte bakın, siz de uyanmalısınız**» diye haykıranlarla homurdanıp yataklarında büsbütün kıvrılanlar aynı kâbusu paylaşıyorlardı aslında. Uyandırmak isteyenler de bunların başında durmuş habire davul çalıyorlardı, dürtükleyerek.

Bütün bu hengamenin içinde adamlardan biri uyukladığı yatağın içinden esneyerek yavaşca doğruldu **tek başına**. Davul çalıp dürtükleyenlere gözü ilişti. Çevresine bakıp rüyasında gördüklerini anlamaya çalıştı. Davul çalanlar ona nasıl ayağa kalkacağını anlattılar. Ayağa kalkınca da uyuyanların nasıl dürtükleneceğini söylediler. Uyanan adamı birkaç adam daha takip etti. Davul sesini dikkatle dinlediklerinde, aslında âhenk içinde bir müziğin sesini duyduklarını farkettiler. Ortalıkta ne bir ateşin alevleri ne de kâbus çığlıkları vardı. Ama, ötede duran yataklar yine pislik içinde ve ortasında uyuklayanlar da yine homurtulu bir kâbus bunaltısında kıvranıyorlardı.

Yasak tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmi : Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy Çarşı IV : 1

Eminönü Tel. 22 00 80

SÖZGELENLER

Mehmet Sancar

Bilgi ve İdrak

Bilgi, varedilenlerin tümüdür.

Evrenin uçsuz, bucaksız büyüklüğünü düşünersek, varedilenlerin tümünün akla sığmazlığı daha iyi anlaşılır.

İnsan aklının öğrenme sınırı yoktur. Varedilenler de ileri akıllara sınır olmazlar...

Ama yine de yeryüzü insanı olarak, yeryüzünden ayağımızı kesmeden evrene açığa çıkmak zorluğundayız. Çünkü ruhsal evrimimizin gereği budur...

Sorunu bu açıdan ele alarak, belleğimize çarpan iki tür bilgiden söz edebiliriz: Biri maddesel, diğeri ruhsal olan bilgi'ler...

Dünyamız varlığı, evren içinde olduğu kadar, madde ve ruh olarak da dünyamıza dardır. Dolayısıyla bu iki tür bilgiyi birlikte, kendinde taşır...

Bu iki tür bilgiyi, yani var o'lanları, titreşim değerleri üzerinden ele alırsak, maddesel ve ruhsal değerlerinin birer titreşim kesiti oluşturduklarını düşünebiliriz.

Biliyoruz ki, dünyamızda algılamakta olduğumuz değerler, önce beş duyugumuzun algılayabildikleridir. Beş duyugumuzun algılayabilme yetenekleri ise sınırdır: Bir alt sınırı vardır, bir de üst sınırı... Bu alt ve üst sınırlar arası, algılama alanımızdır. Bunların dışındaki algı'larımızı, beş duyu organlarımızla yapamayız. Bugüne kadar geliştirebildiğimiz ve de bulabildiğimiz yeni araçlarımızla da, beş duyumuz dışında kalanların ancak bir kısmını algılamış oluruz. Fakat bütün bunlara rağmen, dolaysız ve dolaylı algılamalarımız dışında kalanlar, algı'lananlarla

kıyaslanırsa, hiçle sonsuzun kıyaslanması gibi farklıdır...

Şurası da bir gerçektir ki, dünle bugün, bu açıdan eşit değil; bugünün lehine büyük gelişmeler içindedir. Yarınlar da, bu gelişmelerle, bugünlere fersah fersah aşmış olacaktır. Nitekim bu konuda ruhsal kaynaklı bir bilgimiz şöyle diyor:

«Bir aîlin son ucu ile, izlenen ve bugün bilinen diğer aîlin başlangıcı arasındaki geniş fasıladan, başka aîmler de vardır ki, bunlar mutlak olan vasıtalarının tekemmülü ile âtiyen ve mükemmel keşfedilecektir.»

Çağımızdaki hızlı bulguları ve buluşları düşünersek, bu sözdeki gerçeklerin ne denli geniş eyeceğini imgeleyebiliriz... Örneğin ruh-beden ilişkilerini açıkça ortaya koyabilecek, kuşkusuz bir aracın, bir gün ortaya konulması gibi...

İki tür bilgiden söz ederken, aklımızca bir başka iki tür bilgi geldi: Mikrometrik ve makrometrik âlemlerle ilgili bilgiler...

Dünnün araçlarıyla bilinen mikrometrik ve makrometrik bilgiler, bugünkülerden, kıyas edilemeyecek kadar gerilerdedir...

Sadece var saydığımız bir çizginin altında ve üstünde, oranları sonsuza uzanan en küçükten en büyüğüne bulduğumuz artık inkâr edemiyoruz...

Mutlak Allah'ın yarattıklarına sınır koyamayacağımız elbet açıktır...

İşte insanlığı için bilgi, aklının erdiğiince, sınırsızlık içinde var olanların tümüdür...

**

Kısaca bilgi bu derken, bilginin idra-

kinden ne anladığımızı da ortaya koymağa çalışalım :

İki tür idrakten söz etmeliyiz önce : Birisi genel anlamda, diğeriye Spiritüel anlamda.

Genel anlamda idrak, anlama, akıl erdirme ve kavrayabilmedir.

Bir obje düşünelim : Bu obje, eski çağlarda yaşamış bir hayvan türüne ait bir resim olsun. Bu resim öylesine yapılmış ki, bizde hiç kuşku bırakmayacak biçimde bir uyarı oluşturuyor Buna dayanarak diyoruz ki, şu eski çağda yaşamış elimizde resmi bulunan bu hayvan —bugün nesli tükenmiş bulunan yaratık— üç ayaklıymış. Örneğin önde iki ayağı, arkada da hem kuyruk, hem ayak diyebileceğimiz üçüncü bir organı vardır. Kuyruğunun üzerine dikilmiş resmiyle bize üç ayaklı gibi gözükmektedir. Ve bu haliyle, arkadaki iki ayağını gizler bir durumdadır... Ne vakte kadar doğrudur bu bilgimiz? Bu hayvanla ilgili bir tosil bulunmaya kadar. Fosil bize, bu hayvanın hiç de üç ayaklı olmadığını; aksine, arkadaki gizlenebilen iki ayak ve ayak gibi görünen ve kullanılabilen organıyla beş ayaklı olduğunu anlatacak ve bu tam bilgiyi aktararak, yanlışımızı düzelterektir

Bu kaba örneği kasten seçtik ki, sorunumuz daha kolay anlaşılabilir diye. Bu kaba örneği gözönüne alarak, önceki bilgimizi düşünelim : Resme baktık. O eski çağ hayvanını tanıdık. O resmin verdiği o hayvan hakkında bir bilgi sahibi olduk. Bu eksik ve yanlış bilginin o'uşturduğu kavramla sonraki kavram aynı seviyede değildir elbet. İkincisi,, daha üstün seviyeden bir idrak halidir. Çünkü bütünlük ve gerçeklik kazanmıştır...

Orta Çağdaki Galile'yi anımsayalım : «Güneş, dünyanın çevresinde değil; dünya, güneşin çevresinde dönüyor.» diyerek çırpındı!... Fakat, o çağın bu yanlış bilgisini düzeltemedi!... Başına neler geldiği mâlüm...

Güneşin çevresinde dönen bir dünya ve buna bağlı, dayalı uzay bilgileri'ne ilgili tüm idrakler, yanlış ve eksik olduğundan, doğrusunun seviyesinde değildirler.

Dolayısıyla tamlığın ve gerçeğin de dışına aydınlar...

Bütün bu idrak hallerimiz, her şeyiyle beynimizin işidir, olayıdır. Ve buraya kadar kıymetlendirilmiş seviyesi, maddeci görüş açısından...
Sorunu, Spiritüel açıdan düşünersek, şöyle dememiz gerekir :

İdrak, duyguyu oluşturan herhangi bir şey hakkında ruhun bilgi edinmesidir.

İki anlayış arasında büyük ayrılık vardır : Birinde bilgi edinme beyne, ikincisinde ruha yüklenmektedir.

İdrak, sinir yolları ve cevherleri aracılığı ile, merkezlerde oluşan dış etkenlere ait ve onlarla ilgili titreşimlerin, eterik, esirî, astral ve kozmik bedenler gibi, giderek incelen değişik ortamlardan geçerek ruhumuza ulaşan bilgidir. Bu bilgi, bir çok deneylerle doğru olaylara dayanan, kanıtlanmış bir bilgidir...

Yani, kısaca şöyle diyebiliriz : Bütün bilgilerimiz, beyinde değil, ruhta depo edilirler. Beyin de sadece bir araç ve aracıdır...

Yerimiz dar olduğundan, bunun psisik deney ve kanıtlarına girişmeyeceğiz. Bu konuya girebilmişler için dediklerimiz şaktır...

Asıl idrak üzerinde durduğumuza göre, bu hususu iyice belirleyelim.

Beyinde depo edinilen bilgiler, tasnif görmüş, yerini bulmuş bilgiler değildir. Önce bilgiyi edinir, sonra da bunların tasnifine çalışırız. Tıpkı bir kitaplığın kullanılır hale getirilmesi gibi...

Edindiğimiz her bilgi, tatbikatlarımız oranında, yanlıştan ve eksiklikten kurtulabilir. Tıpkı üç ayaklı eksik, eski hayvan bilgimizin, arayarak bulduğumuz fosili sayesinde düzeltildiği gibi...

İçinden çıkamadığımız sorunlarımız olur : Düşünür, düşünür... Fakat bir sonuca varamayız... Aradan çok zaman geçer... Bu sorunumuz unutulmuştur bile... Bir gün öyle bir olayla karşı karşıya geliriz ki, bu olayla hiç bir ilgisi gözükmeyen sorunumuz, bilinç altından bilinç üstüne çıkarılır. Ve sorun çözülür. Hem de kafamızın içinde âni bir ışık yanarak!..

Uzay Kolonileri

Houston (Upı) — Geleceğin uzay kolonileriyle endüstriyel nesilleri dünyadaki demir kıtlığını gidermek, dünya yörüngesinde dolaşan araştırma istasyonları kurmak amacıyla demir bakımından zengin asteroidleri işleteceklerdir.

Bu görüş Mass, Cambridge'den Dr. McCord'a aittir. Dr. McCord 17 futbol sahası büyüklüğündeki bir asteroidin işlenip eritilmesinin ve tekrardan biçimlendirilmesinin daha sonra da bunun dünyaya gönderilmesiyle 5 trilyon dolar değerinde 20 yıllık demir ihtiyacının karşılanabilmesinin mümkün olduğunu söylemektedir. Keza Dr. McCord bir km. çapındaki nikelce zengin bir asteroidin dünyanın 2.000 yıllık nikel ihtiyacını karşılayabileceğini bunun da demirli mâmüllerin yapılmasında kullanılacağını sözlerine eklemiştir.

«Bir km. büyüklüğündeki bir asteroid, aynı miktardaki demiri dünya üzerinde rafine etmek için harcanacak enerjiyle dünyaya indirilebilir.» diyen McCord, «Halen dünya üzerindeki büyük derecedeki demir kıtlığı gitgide artacaktır.»

Mineral bakımından zengin artıklar olarak bilinen asteroidler, çapları 500 mile kadar çıkabilen küçük gezegenlerdir. Onlarda güneşin etrafında yörüngede dönerler. McCord ve araştırmacı (Messachusetts Teknoloji Enstitüsü'nden) Michael Gaffey «Yedinci Ay Bilimsel Konferansı'nda yukarıdaki projenin uygulamaya konulması için öneride bulunmuşlardır.

Yapılacak iş, bir asteroidi dünyanın çevresinde yakın bir yörüngeye sokmak onu işletmek ayrıca Ay çevresinde araştırma ko-

loni ve üsleri oluşturmaktır. Seçilecek bir asteroid yüzeyinden az yukarıda gerçekleştirilecek bir dizi nükleer patlamayla yörüngesinden çıkarıldıktan sonra güneş enerjisi yardımıyla eritmeye başlanacaktır. Hazır eriyik hale geleceğinden dolayı kendisine uzay aracı biçimi verilerek dünyaya indirilmesi kolaylaştırılabilir. Apollo uzay araçlarına benzer bir şekil verildiği takdirde onun Pasifik Okyanusuna düşürülmesi daha kolay olacaktır. (UNDERSTANDING'den)

ACAİP BALIK

Nairobi, Kenya (Upı) — Kolları, bacakları ve parmakları olan bir acaip balık Güney Tanzania'daki balıkçılar arasında korku ve telaş uyandırmıştır. Biyologlar da bu acaip yaratığı hayvanlar sınıflamasında nereye koyacaklarına bir türlü karar verememiş durumdadırlar. Tanzania basınında çıkan haberlere bakılırsa, bir süre önce Muhammed Seifu isimli bir balıkçının ağından çıkan balıkımsı yaratığı o zamana kadar o yörede hiç rastlanmamıştı...

Tanzania'nın başkendi Dar es Salaam'a gelen haberlere göre yaratığın iki bacağı (her birinde onardan 20 ayak parmağı) ve iki kolu (her birinde beş parmak) bulunmaktadır. Bu kollar göğüsten çıkmakta olup, yaratığın bir tek olan gözü de göğsünün üzerinde bulunmaktadır. Sağ tarafında ise gece, karanlıkta parlayan bir gözü daha bulunmaktadır. Keza küçük bir boynuzu da vardır. Bir kulağı ve bir de hörgücü mevcuttur. Yapılan tanımlamalara büyük dişsiz bir ağız ve çenenin altında bir sakal da katılmış bulunmaktadır. Raporların hiç birisinde hayvanın vücut ölçüleri hakkında bir mâlûmata

rastlanmamıştır. Balıkçının ağından çıkarıldığı zaman bir süre canlılığını muhafaza edebilmiştir. İlgililer yaratığın millî müzede saklanacağını bildirmişlerdir. (UNDERSTANDING'den)

NÜKLEER BİR SAVAŞLA YOK OLAN ESKİ BİR GEZEĞEN

National Enquirer — Sovyetler'in en seçkin ilimadamları, şimdiye değin, ilk olarak bir zamanlar güneşin etrafında dönmekte olan Phaeton isimli bir gezegenin ileri bir medeniyetin sebep olduğu termonükleer bir patlamayla yok olduğunu açıklamış bulunmaktadırlar. Dış-uzaydan dünyamıza düşen («tektit» olarak isimlendirilen) cam görünüşlü partikülleri inceleyen ilimadamları, bunların uzaya dağılmadan önce dünyanın kardeş gezegeni durumunda olan Phaeton'un esrarı hakkında ipuçları taşıdıklarına inanmaktadırlar. Rus bilimadamları Karakum Çölü'nde bulunan tektitler hakkında daha önceden bir açıklama yapmamışlardı. Yeni yeni açıklamaya başladıkları teorilerinden başlıca noktaları şöylece özetleyebiliriz :

- Nükleer bir savaşla gezegenin bütün sâkinleri hayatlarını yitirmişlerdi, ancak Phaeton'dan uzaklarda bulunanları (muhtemelen bir uzay aracı içinde) hayatlarını sürdürebilmişlerdir.
- Bunlar dünyaya indiler. Dünya edebiyatının eski efsanelerinde «Ateşten arabalar içinde gökten gelen tanrılar» bunlardır.
- O gezegenin de atmosferi, okyanusları, bizimkilere çok benzer dağılımları bulunuyordu.
- Bugün bildiğimiz birinci asteroid kuşağı bu gezegenin kalıntılarından başka bir şey değildir.

Sovyet Meteor Komitesi'nin başkanı olan Prof. Evgeni Krinov «The Enquirer»e verdiği demeçte: «Bu tektitler dünyamıza Mars ve Jüpiter yörüngeleri arasında yer almış bulunan asteroid kuşağından gelmektedir. Teoriye göre bu asteroid kuşağının oluşturduğu çember bir zamanlar Phaeton Gezegeni'nin yörüngesiydi. Biz bu gezegenin yüzeyinde gerçekleştirilen termonükleer bir

patlamayla uzaya dağıldığını ve bugün asteroid olarak tanımladığımız uzaysal objeleri oluşturduğuna inanıyoruz.» demiştir.

Prof. Felix Zigel (Moskova Havacılık Enstitüsü) tektitlerin oluşmasına sebep olan patlamanın termonükleer olması gerektiğini, zira metallerin erimesinden cam görünüşlü ceviz büyüklüğünde cisimlerin oluşabilmesi için termonükleer patlamalarda oluşan ısı'nın gerekli olduğunu belirtmiştir. «Böyle bir patlama da muhtemelen Phaeton üzerinde yaşayan medeniyetler eliyle gerçekleştirilmiştir.» diyen Prof. Zigel devamla, «Başka hiçbir şey böyle korkunç bir sonucu meydana getiremez.» şeklinde konuşmuştur.

Dünyamıza kadar gelen ve Phaeton'un kalıntıları olan bu tektitler Avustralya, Filipinler ve Çekoslovakya'da keşfedilmiş olmalarına rağmen Sovyetler Birliğinde bulunmamıştı. Fakat yeni keşif herşeyi değiştirmektedir: Tektitler bu duruma göre, Avustralya'dan başlayarak Filipinler ve Sovyetlerden geçmek suretiyle Çekoslovakya'ya doğru uzanan bir şerit üzerinde toplanmaktadır. Bu onların hepsinin aynı zamanda dünyaya yağmış olduğunu gösterir. Bu yağış da uzaydaki bir tek patlamadan sonra olmuştur. Eğer değişik zamanlarda gelmiş olsalardı, dünyanın devamlı olarak değişen pozisyonundan dolayı, dünyanın her tarafına saçılmış olarak bulunurlardı.

Moskova Üniversitesi'nde uzayla ilgili konferanslar vermekte olan Prof. Alexander Kazantsev bir konuşmasında şunları söylemişti: «Phaeton'un parçalanışı tam olmalıydı. Üzerindeki medeniyet de silinmiştir. Fakat mademki onların termonükleer enerji bilgileri bu kadar ileriye, uzay yolculuğu teknolojisinde de hayli ilerilerde olmaları gerekirdi. Çok muhtemelen büyük patlama sırasında uzayın bir yerlerinde astronomları bulunuyordu. Bu astronomlar için artık dönecek vasıtaları kalmamıştı ve parçalanan gezegenlerine en yakın özellikleri haiz dünya gezegenine mecburlu iniş yapmak zorunda kalmışlardı. Bu aynı zamanda, özellikle Erich Von Daniken'in araştırmalarından sonra sık sık duyulmaya başlayan eski efsanelerdeki «Ateş saçan arabalarla dünyaya inen Tanrılar» konusuna da bir ışık tutar sanıyorum.»

EFLÂTUN

● Birinci Alkibiades ●

SOKRATES — Kendinin ne olduğunu bil-
mek kolay bir şey midir ve o «Kendine ne
olduğunu bil» yazısını Delphi tapınağına
yazan yaramaz bir kimse miydi? Yoksa bu
herkesin elinde olmayan güç bir şey midir?

ALKİBİADES — Kendini bilmenin her-
kesin elinde olduğunu çok kere düşündüm,
Sokrates ama, çok güç bir şey olduğunu da
ara sıra düşünmedim diyemem.

SOKRATES — Her ne ise, Alkibiades,
güç olsun, kolay olsun, şu da muhakkak ki,
kendimizin ne olduğumuzu bilirsek, kendi-
mizle nasıl ilgilenebileceğimizi belki biliriz,
bu bilgi olmazsa kendimizle ilgilenmek im-
kânsızdır.

ALKİBİADES — Doğru.

SOKRATES — Bakalım kendi özümüz ne
dir? Bunu nasıl bulabiliriz? Böylece kendi-
miz neyiz ortaya çıkar; ama o özü bulmaz-
sak, kendimiz neyiz hiç bulamayız.

ALKİBİADES — Hakkın var.

SOKRATES — Öyleyse, Zeus hakkı için,
dikkat et: şimdi kiminle konuşuyorsun?
Benimle değil mi?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Ben de seninle, değil mi?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Demek konuşan Sokrates?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Dinleyen de Alkibiades?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Sokrates konuşurken keli-
me kullanıyor mu?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Konuşmakla kelime kul-
lanmak sence bir mi?

ALKİBİADES — Bir, Sokrates.

SOKRATES — Ama, bir şey kullanan
kimseyle, kullandığı şey ayrı değil midir?

ALKİBİADES — Ne demek istiyorsun?

SOKRATES — Meselâ, ayakkabıcı, bı-
çak, biz ve başka aletlerle keser, değil mi?

ALKİBİADES — Evet.

Kendini Bil!

SOKRATES — Peki, kesen ve alet kul-
lanan kimse, kesmek için kullandığı aletler-
den ayrı değil midir?

ALKİBİADES — Elbette.

SOKRATES — Gene böylece, gitarcının
çalmak için kullandığı aletlerle gitarcının
kendi ayrı şeyler değil midir?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — İşte demin de, bir şeyi
kullanan kimseyle, kullandığı şey her zaman
ayrı mıdır, diye sormuştum.

ALKİBİADES — Ayrı sanıyorum.

SOKRATES — Gene ayakkabıcıyı ala-
lım: yalnız aletleriyle mi kesiyor, yoksa
elleriyle de mi?

ALKİBİADES — Elleriyle de.

SOKRATES — Demek ellerini de kulla-
nıyor.

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Köseleyi kesmek için göz-
lerini de kullanıyor mu?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Peki, bir şeyi kullanan
kimseyle, kullandığı şey ayrıdır demiyor mu-
yuz?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Demek, ayakkabıcıyla gi-
tarıcı, gözlerini, ellerini kullandıkları için göz-
lerinden, ellerinden ayrıdır.

ALKİBİADES — Elbette.

SOKRATES — İnsan bütün bedenini de
kullanıyor mu?

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Ama bir şeyi kullanan
kimse, kullandığı şeyden ayrıdır, demiştik.

ALKİBİADES — Evet.

SOKRATES — Demek insan bedeninden
başka bir şey.

ALKİBADES — Öyle gözüküyor.

SOKRATES — İnsan nedir öyleyse?

ALKİBADES — Bilmem.

SOKRATES — Ama bedenini kullanan bir varlık olduğunu biliyorsun değil mi?

ALKİBADES — Evet.

SOKRATES — Peki, bedenini kullanan ruh değil de nedir?

ALKİBADES — Evet, ruhtur. Yalnız odur.

SOKRATES — Bedene emirlerini dinletir, onu kullanır, değil mi?

ALKİBADES — Evet.

SOKRATES — Ama, bir şey var ki, onu kimsenin başka türlü düşüneceğini sanmıyorum.

ALKİBADES — Nedir o.

SOKRATES — İnsan şu üç şeyden biridir.

ALKİBADES — Hangi üç şeyden?

SOKRATES — Ruh, beden veya ruhla bedeninin meydana getirdiği bütün.

ALKİBADES — Hiç şüphe yok.

SOKRATES — Bedene emreden insan-
dır demiştik.

ALKİBADES — Evet, öyle demiştik.

SOKRATES — Beden kendine mi emre-
diyor?

ALKİBADES — Hayır.

SOKRATES — Ona emrediliyor demiş-
tik, değil mi?

ALKİBADES — Evet.

SOKRATES — Öyleyse aradığımız beden
değil.

ALKİBADES — Hiç değil.

SOKRATES — Peki, bedene emreden be-
denle ruh bütünü mü ve bu bütün insan mı?

ALKİBADES — Belki.

SOKRATES — Yok değil. Bütünün parça-
larından birinin emirde payı olmazsa, iki
parçanın meydana getirdiği bütün de emre
demez.

ALKİBADES — Doğru.

SOKRATES — Beden de, bedenle ruh
da insan değilse, insan ya hiç bir şey değil-
dir veya bir şeyse, ruhtan başka bir şey
değildir.

ALKİBADES — Öyle.

SOKRATES — İnsanın ruh olduğunu gös-
termek için daha açık bir kanıt gerekir mi?

ALKİBADES — Hayır, böyle olduğu
açıkça gözüküyor.

SOKRATES — Bu kesin bir kanıt olma-
makla beraber yeter bir kanıttır ve bize de
yeter. Uzun araştırmalar isteyeceğinden, şim-
dilik bir yana bıraktığımız şeyleri bulunca
kesin bir tanıt da elde ederiz.

ALKİBADES — Söylemek istediğin şey
nedir?

SOKRATES — Demin söylemek istediği-
miz şey, yani önce kendi özümüzü aramak,
Alkibiades. Oysa onu arayacağımız yerde biz
tuttuk, her bir şeyin ne olduğunu aradık. Ama,
şimdilik bu bize yeter sanırım. Çünkü biz-
de ruhtan daha egemen hiç bir şey yoktur.

ALKİBADES — Evet, yoktur.

SOKRATES — Öyleyse senle ben, bir-
birimizle konuşurken, asıl konuşan ruhları-
mızdır.

ALKİBADES — Öyle.

SOKRATES — İşte demin de söylediği-
miz bu. Sokrates kelime kullanarak Alkibia-
des'le konuşurken, Alkibiades'in yüzüyle de-
ğil, Alkibiades'le, yani ruhu ile konuşuyor.

ALKİBADES — Ben de böyle düşünüyö-
rum.

SOKRATES — Demek, «Kendinin ne ol-
duğunu bil» diyen o söz, bize, ruhumuzu bil-
memizi emrediyor?

Ölümler Telefonla Konuşur mu?

FATE dergisinin hem İngiliz hem de Amerikan baskılarında ölmüş bir keşiş (rahip)'le telefonla konuşan bir tıp doktorundan bahsedilmektedir.

Dr. Gus Torkildson, hanımı ve iki akrabasıyla birlikte Amerika'nın Güney Eyaletlerine doğru bir geziye çıkmışlardı. Yolları üzerinde NW Missouri'deki Benedictine Manastırı'na uğradıkları zaman olanlar olmuştu...

«Saat akşam üzeri 6'yı geçmiş bulunduğundan, bülropların kapanmış olabileceğini düşündüm. Ana bina-

nın bekleme odasına gittim. Etrafta kimsecikler yoktu. Rastgele, belki birisi bulunabilir düşüncesiyle çalışma bürosunun telefonunu çevirdim. Kibar bir erkek sesi kiminle konuşmak istediğimi sordu. Başrahiple görüşmek istediğimi belirttim. 'Ben Peder Clement.' dedi karşı taraftaki ses. Başrahiple görüşmek istiyorsanız 44 numarayı çevireceksiniz, diye ilâve etti.»

Doktor söyleneni yapmıştı. Gerçekten de başrahibi buldu. O da kendisini bu kadar çabucak ve kolayca nasıl bulabildiklerine şaşırmıştı. Bunun üzerine

Doktor Torkildson Peder Clement'le konuşmuş olduğunu ve Başrahibin numarasını ondan aldığını bildirdiğinde Başrahip hayretten donakalmıştı. Evet Peder Clement son olarak santralda çalışmıştı ama öleli yıllar oluyordu.

«Manastırda şu anda Peder Clement diye birisi bulunmamaktadır.» dedi Başrahip. Olaydan sonra yapılan araştırmalardan da doktorun telefonla konuştuğu saatte santralda kimse bulunmadığı ortaya çıkmıştır. (PSYCHIC NEWS'dan)

Hayalet Çocuklar

Victoria Six

1966 yılı Haziran ayında bir gün öğleden sonra, her zaman o'duğu gibi, evden 10 mil kadar uzakta bir yerde çalışan babamı almak üzere annemle birlikte arabamızla tozlu ve bozuk bir yoldan (Scotts-bulff'daki evimizden) Nebraska'nın güney-doğusuna doğru yol alıyorduk.

Biraz geç çıktığımız için annem arabayı süratli kullanıyordu. Kurak ve sıcak havada içeri sızan tozdan güçlüğüle nefes alabiliyor, yo'unuzu bile zor görüyorduk. Annem aniden fren yaptığı zaman tam yolun ortasında az ilerimizde iki

küçük çocuğun oturmakta olduklarını farkedebildim. Başlarını kaldırıp baktılar sonra aniden doğru'arak yandaki çiftlik evine doğru koşarak gözden kayboldular. Annemin sinirleri bozulmuşu benziyordu. Ani fren sırasında çocuklara taşların fırlamış olabileceğinden endişeliydi.

Arabadan inip, çiftlik evine çocuklara bakmaya gittik. Kapının önüne geldiğimiz zaman nedense, kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki, göğsümden fırlayıp gidecekti sanki... Açıkmayacağım çok tuhaf duygular içinde bul-

nuyordum.

Kapıda bizi karşılayan hanım kendisini Bayan Livingston olarak tanıtmıştı. Kendisini niçin rahatsız etmekte olduğumuzu an'attığımız zaman, söylediklerimize inanmamış gibi bir hâli vardı. Kendisinin hiç çocuğu bulunmadığını ifade etti.

Çocukların çiftlik evine girdiklerini gördüğünden emin bulunan annem hemen oradan ayrılıp, durumdan ilgili mercileri haberdar etmemizin yerinde olacağını söyledi. Bir polis bulup da tekrar o çiftlik evine gelene kadar bir saat kadar

geçmişti. Oldukça sıkı bir soruşturmadan sonra, polisler kadının çocuklarının bulunmadığına kanaat getirmişti.

Üç gün kadar sonra Bryan Livingston annemi telefonla arayarak tuhaf bir şeyi öğrenmiş olduğunu

bildiriyordu. Komşularından öğrendiğine göre, kendisi o çiftlik evine taşınmazdan birkaç yıl kadar önce o evde oturanların iki çocuğu aynı yol üzerinde oynarlarken bir arabanın altında kalarak ezilmişlerdi. (FATE'den)

Brezilya'lı Ressam Medyom

Brezilya'nın belki de dünyanın en büyük ressam medyumlarından biri olan 25 yaşındaki Luiz Gasparetto otomatik resimleriyle tanınmış bulunmaktadır. Bu yeteneğin farkına 13 yaşında varmış bulunan Luiz aradan geçen süre içinde, şimdiye kadar 3000 adet tabloyu trans hâlinde çizmiş bulunmaktadır.

Annesi de bir spiritüalist olan medyum ce'selerini kendi evinde sürdürmüştür. Annesi oğlunu konuyla ilgili araştırmalar yapan derneğe götürdüğü zaman iki saatlik trans süresi içinde hiç durmaksızın çizmiştir. Kontrol altında yapılan başka celselerde medyum Fransızca ve İngilizce de dahil olmak üzere çeşitli dilleri trans hâlinde konuşmuştur. Aslında bu dilleri normal halde iken trans halinde olduğu kadar akıcı bir şekilde konuşmamaktadır.

Bazı ce'selerinde Luiz

gözlerini kapamak, bir kumaş parçasıyla bağlamak ihtiyacını hissetmektedir. Ve çizdiği tab'olar genellikle bir iki dakika içinde tamamlanmaktadır. Bu bakımdan kendisine «iki dakikada Picasso» takma adı verilmiştir.

Celselerinde kendisini izleyenlerin belirttiğine göre, medyum karanlıkta (ya da gözleri bağlı) çalışmasına rağmen boyaları birbirine karıştırmamaktadır. İstedığı boyayı karanlıkta şaşırmadan ve diğerleriyle karıştırmadan alabilmektedir. Şimdiye kadar çizdiği tab'olarda genellikle Picasso, Rembrandt, Renoir, Degas, Monet ve Lautrec'in stilleri hâkim görülmektedir.

Lutz'in celselerinde tablolarını çizerken konuştuğu şeylerin kayıtları da tutulmaktadır. 1976'da Rio de Janeiro'da yapılan Uluşal Parapsikoloji Kongresi'nde medyumun celseleri

tam bir başarı olarak nitelendirilmektedir. Bu kongrede bütün göz'emci'lerin hayretli bakışları içinde ve iki dakika içinde dört tablo tamamlamıştır. Bu tablolardan ikisini her iki ellerini aynı anda kullanarak çizmiştir. Bunlardan başka iki tablosunu da, çalışmanın yapıldığı yerde etrafı karartmada kullanılmış bulunan büyük beyaz ekran üzerine yapmıştır. Kongrede bu tab'oların ileride açılması düşünülen «Ruhşal Olaylar Müzesine» konulması kararlaştırılmışsa da, ertesi gün tab'oların bırakıldığı yere gelindiğinde (tabloların) bembeyaz boya ile her taraflarının boyanmış olduğu görülmüştür.

Medyumun adresi : Luiz GASPARETTO, Rua Tabatinguera 167, Apartment 151, Sao Paulo, BRAZIL. (Psychic News).

GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

ERGÜN ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

Bu kısımda daha ziyade Buddha tarafından anlatılmaya çalışılmış olan bir takım prensipleri ortaya koymaya çalışacağız. Bu kısmın hazırlanmasında Genellikle Ömer Hilmi Budda'nın «Budizm» —Dinler Tarihi— isimli eserinden yararlanılmıştır.

Budizm'in temel amacı, Nirvana'ya ulaşmak değildir. Nirvanik kurtuluş, tekrar doğma hadisesinin dışına çıkabilen ve eşyaya ait bütün tesirlerden kurtulduktan sonra, ulaşılabilen ve kendiliğinden ortaya çıkan bir husustur. Ama bir Budist yaşıyorken, üzerinde uzun uzun düşündüğü tek bir hakikat vardır; o da ıstıraplar dünyasında, ıstırap'ardan kendisini kurtarmaktır. Bunu bu şekilde ifade ettiğimiz zaman, zannedilmesin ki, mutlu o'manın yolları araştırılmaktadır. Zira ıstıraptan kaçışın aksi yönü «mutluluk»tur. Burada kastedilen bu değildir. Ashında insana ıstırap veren ve ömürler boyu sürmekte o' an tutkunun, ihtirasın kökünü kazımanın yollarını aramaktadırlar. Çünkü zaten «yaşamak» dediğimiz hadise, bir tutkudan ibarettir. Bir ihtirastan, bir hırstan ibarettir. Genellikle «hırs», «ihtiras» denildiği zaman, maddeye aşırı cazibe duyma, tamahkârlık, açgözlülük, doymazlık tarzında anlarız. Halbuki Buddha'nın öğretilerinde, ihtiraslar (tutkular) bu mânâda ifade edilmez.

Ihtirasa, esas olarak, istek hâ'inde bulunmak demektir. Akla gelen herşey... Yaşamayı istiyorsanız, bu da sizin istek hâ'inde bulunan bir ihtirasınızdır. Yani tamamiyle isteksiz hâle getirilmek için yo'a çıkmıştır. Buddha, Bunu büyük bir cehit ve bilgelikle kendisi temin edebilmiştir. Fakat, biz burada O'nun hayatını inceleyerek bu işi nasıl başardığını burada incelemeyeceğiz. Daha ziyade ıstırapın

kaynağı ve giderilmesi yollarına dair hakikatleri nakletmeye çalışacağız.

Benares'de ilk vaazını verdiği zaman «Ölümden kurtuluş çaresi bulundu.» diye sözlerine başlamıştı. Dünyada ölmek, başka bir yerde doğmak demektir. Bir insanın ölmesi için doğması lâzım. Ölümden tamamen kurtulmak için de doğmadan tamamen kurtulmak lâzımdır. Yani «Tekrar ve tekrar doğmanın esaslarını ben size getirdim.» demektedir. Buddha, Tekrar doğmamak için hangi bilgiyi, hangi ruhi yetenekleri, ruhi tecrübe'leri geçirmenin gerektiğini ve bunların prensiplerini ortaya koymaya çalışmıştır. Dolayısıyla, tekrar doğmak söz konusu olmayınca, ölmek de söz konusu değildir. Ve böylece ö'ümü ortadan kaldırmış o'uyor. Bilindiği gibi, Buddha'ya aynı zamanda «Mutlu Kişi» de derlerdi. Benares'de verdiği meşhur ilk vaazından sonraki kısımları yukarıda ismini verdiğim eserden aynen izleyelim :

Beş rahibe şö'ye söylüyor : Ruhâni bir hayat sürenlerin kaçınma'arı icabeden iki ifrat vardır; Bu iki aşırılık nedir? Biri, nefsanî hazlara, haz ve zevklere düşkünlük hayatıdır. Bu, alçak, kaba, ruha zıt, boş bir hayattır. Diğeri de riyazet hayatı. Bu da aşırılıktır. Bu da hazın, fena, boş bir hayattır. Ey Rahip'er! Kâmil (olgun, mükemmel), bu aşırılıklardan sakınıp, uzaklaşmış, bu iki aşırı yol arasındaki orta yolu (gözleri ve fikri açan yolu) sükûnete, bilgiye, yüksek ihfama (yani Nirvana'ya) götüren yolu bulmuştur. Ey Rahipler, Kâmil'in ifratlar ortasında bulunduğu gözleri ve fikri açan, sükûnete, bilgiye, Nirvana'ya götüren bu yol nedir? Bu sekiz kollu yol şudur :

1. Halis iman,
2. Halis irade,
3. Doğru konuşmak,
4. Doğru hareket etmek.

5. Doğru yaşamak.
6. Doğru çalışmak,
7. Doğru fikir,
8. Doğru düşünmektir.

Ey Rahipler! Kamil'in (kendisinden bahsederken bu kelimeyi daima kullanmıştır.) bulduğu, gözleri ve zihni açan sükûnete, bilgiye, yüksek ilhama, Nirvana'ya götüren 8 yol işte budur. **Ey Rahipler, ıstıraba dair mukaddes hakikatler de bunlardır. Doğum ıstıraptır. İhtiyarlık ıstıraptır. Nefret edilenlerle beraber olmak ıstıraptır. Sevilenlerden ayrı olmak ıstıraptır. İstenilen şeyi elde edememek ıstıraptır. Hülâsa bağlanmaktan çıkan beş şey ıstıraptır.** Burada «bağlanmak» sözü esastır. İnsan varlığının bağlanmış olduğu herşeyden ona dönüş bir ıstırap şeklinde ortaya çıkmaktadır. Yani ona, bir acı bir keder getirmektedir. Buddha'ya göre insanın maddi ve manevi varlığını teşkil eden beş unsur nedir? **Beden - Duyular - Tasavvurlar - Temayül'ler - Bilgi'dir.** Kurtuluş varamayanlar, bu unsurlara sıkı sıkıya bağlı kalırlar. Yani bedene sıkı sıkıya bağlıdır. Duyularına sıkı sıkıya bağlı, Tasavvurlarına bağlıdır. Tahayyül'lere bağlıdır. Bilgisine bağlıdır. **Ey Rahipler! İstırapın kaynağına doğru yüksek hakikat ise şudur: Bu kaynak yaşamak ihtirasıdır ki, zevk ve ihtirasla karışık olduğu ha'de, insanları doğumdan doğuma sürükler, zevke, hayata, değişikliğe, ihtiras gibi şeylerde şurada burada zevkini tatmin ederler. İstırapın yok edilmesine dair yüksek hakikat işte şudur: İsteğin, ihtirasın yokluğu, Varklık isteğinin tamamıyla mahvedilmesi, arzuyu bırakma, ondan ayrılma, mahvetme, isteği terketmektir. Ey Rahipler! İstırapı izaleye götüren yola dair yüksek hakikat şudur: Halis iman, hâlis irade, doğru konuşmak, doğru yaşamak, doğru çalışmak, doğru düşünmektir.**

Burada ezoterik olarak bir yorum yapmamız icabederse, bunlar, Naakaller vasıtasıyla MU Büyük Kültür'den yeni dünyaya aktarılan (Buddha vasıtasıyla sağlam olarak aktarılmış) pek büyük bilgilerdir. Biz bunların bir yansımasını Mısır'da göreceğiz. Diğer yansımalarını da

Kur'an ve İncil'de göreceğiz. Bu, bize MU Kültüründen intikal eden 8 büyük Hakikat Yolu'dur. Ayrıca her birinin sembol-leri de vardır. Bütün dinlerin ahlaksal öğretileri buna dayanır. Hâlis imana dayanır. Halis iradeye dayanır. Doğru konuşmak, «yalan söylemeyiniz» diye geçer. Doğru konuşmak ve doğru yaşamak çok büyük yorumlara sebep olmuş ve olabilecek cümlelerdir. Bütün insan psikolojisinin, bütün ahlaksal yapının ve hatta bütün psişik yapının (İeri de göreceğimiz gibi) esasları hep buralardan çıkmıştır.

«İstırapa dair yüksek hakikat şudur: **İşte Ey Rahipler, şimdiye kadar hiç kim- senin bilmediği bütün bu fikirler üzerine gözlerim ve fikrim açıldı. Bilgi, marifet ve sezise nali oldum. İstırapa dair bu hakikat anlaşılmalıdır. Ben bu hakikatleri işte anlamış bulunuyorum.»** Bundan dolayı kendisine «mesut» der.

Bir gün Mesut, Kosanbi'de Sinsapa Ormanı'nda oturuyordu. Mesut, eline birkaç sinsapa yaprağı alarak, talebelerine: «**Talebeler bu elimdeki Sinsapa yaprakları mı yoksa etrafımdaki Sinsapa Ormanı'ndaki bütün yaprakların mı daha çok olduğunu zannediyorsunuz?**» dedi. Mesut eline aldığı birkaç yaprak şüphe yok ki, azdır. Etrafımızdaki Sinsapa Ormanı'ndaki yapraklar ise bun'ardan daha çok fazladır. «**İşte Ey Talebeler! Size bildirdiklerime nazaran, bildirmediklerim, sakladıklarım, bu ormanda bulunan yaprak'ar gibi daha çoktur. Ey Talebeler! Bunu size niçin bildirdim? Çünkü Talebeler, bunun size hiç faydası olmaz. Çünkü bu sizi kurtuluş yolunda ilerletmez. Çünkü bu sizi dünyaya ait şeylerden uzaklaşmaya, isteği mahvetmeye, fâniliğin önüne geçmeye, sulhe, bilgiye, ihhama, Nirvana'ya götürmez.»** Bunları size bildirmediğim sebebi işte budur. **Ey Talebeler! Size bildirdiğim şeyler nelerdir? Size bildirdiklerim; İstırapın ne olduğu hakikatidir. Size bildirdiğim, ıstırapın kaynağı idi. Size bildirdiğim, ıstırapın yok edilmesiydi. Size bildirdiğim, ıstırapı yok etmeye götüren yoldu.**

Dolayısıyla Budizm, burada görülüyor

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

ki, kainat sırlarını bütün derinliklerinde yoklayıp, bilmek ihtiyacında olan zihinlere bunları ifşa etmek isteyen bir felsefe olmak istemiyor.

«**EY TALEBELER!** Büyük denizin tuzlu bir tadı olduğu gibi, bu mezhep ve tarikatın da yalnız bir tadı, kurtuluş tadı vardır. Ey Talebeler! Varlıkların tenasühünün (yani Samsara dedikleri cesetten cesede geçmenin) kaynağı ezeliyete dayanır. Bunun içindir ki, cehalete dalmış yaşamak hırsıyla zincirlenmiş varlıkların gelişigüzel cesetten cesede dolaşmaya başladıkları başlangıcı keşfetmek mümkün değildir. Ey Talebe'er! Bu uzun reenkarnasyonda gelişigüzel dolaşırken, sevdiğinizden mahrum, nefret ettiklerinizle birleştiğiniz için ağlar ve inlerler, sizin ve bütün insanların döktükleri gözyaşları mı, yoksa dört büyük ummanda bulunan suyun mu daha fazla olduğunu zannediyorsunuz? Bir annenin, bir babanın, bir kardeşin, bir hemşirenin, bir oğulun, bir kızın ölümü, anne ve babayı, mallarınızı kaybetmek bütün bunları uzun asırlar zarfında duydu-nuz. (Bütün bunlar sizin başınızdan çeşitli reenkarnasyonlar içerisinde geçti. İstirabın bütün bu hallerini sezdiniz, duydu-nuz, hissettiniz.) Bu uzun asırlarda bu felaketlere düşerken gözyaşlarınızı sizler de daha ziyade akıtmış iken, bu uzun seyahatte cesetten cesede dolaşıyor, sevdiğinizden, mahrum, nefret ettiklerinizle birleştiğiniz için ağlıyorsunuz. Dört büyük ummanda sizlerin döktüğünüz gözyaşları kadar su yoktur. Kızı, Jiva'nın ölümünden dolayı ağlayıp, «Jiva, Jiva diye feryad eden bir anneye de Buddha şunları söylemiştir: Hepsı JİVA adını taşıyan 80.000 genç kız burada, yakma yerinde yanmıştır. Bunlar arasında hangi JİVA için ağlıyorsun? İstirap, başıca doğum, ihtiyarlık ölüm şeklinde gözükmektedir. Ey Talebeler, şayet bu dünyada üç şey olmasaydı, kâmil, mukaddes, yüksek olan Buddha zahir etmeyecekti. Kâmilin ilân ettiği mezhep ve kaide bu dünyada parlamayacaktır. Bu üç şey nedir? Bunlar doğum, ihtiyarlık ve ölümdür.»

Yukarıda anlatılanların, bugünkü rea-

litemeye uymadığı söylenebilir fakat durum böyle değildir. Aslında bunlar tekâmüle çok alâkalı olan hususlardır. Burada bilhassa «ihtirasın açıklanması gerekecektir. İstirabın kaynağı ve onun yok edilmesi hakkında da Buddha'nın ilk öğretilerini şu cümlelerde görüyoruz, size nakledeyim :

«**Ey Rahipler, ıstırapın kaynağına dair yüksek hakikat budur. Bu kaynak ihtirasıdır ki, sevk ve ihtirasa karışık olduğu halde, insanları doğumdan doğuma sürükler, zevke, hayata değişikliğe, ihtiras gibi şeylerde ve şurada burada zevkini tatmin eder. İşte, Ey Rahipler, ıstırapı yok etmeye dair olan yüksek hakikat şudur: İhtirasın yokluğu, varlık ihtirasının tamamiyle mahvedilmesi, ihtirası bırakmak, istekten ayrıma, mahvetme, ihtirası, isteği terk etmektir.»**

Görüldüğü gibi bu cümleler insanı adeta miskinliğe, bir nevi adamsendencilığe, vurdumduymazlığa ve tamamiyle dünyasal gerçeklerin dışına sevk etmeye çalışıyor muş gibi ve 20. ci Y.Y. in şu zamanına yakışmayacak bir anlam gibi gözüküyor. Uygulanması imkânsız bir anlam taşıyor gibidir. Oysa, mesele bu şekilde görüldüğü gibi değildir. Bir defa, 20. ci Y.Y. in gerçeklerini meydana getiren yine insan ihtirasıdır. Dönmekte olan bugünkü çarkı kimin döndürmekte olduğunu da düşünmemiz gerekir. Kurduğumuz yarım yamalak uygarlığın ve yozlaşmış kültürün pek esaslı birşey olduğunu iddia etmemiz biraz garip olur. Bugünkü uygarlığımız pek yüksek bir uygarlık değildir. Aksine insana ıstıraptan başka da birşey temin etmiyor. Teknoloji bugün insanlığın başına, (her ne kadar bazı hususlarda iyiymiş gibi görünmesine rağmen) büyük bir beladır. Çünkü biz ihtiraslarımızı dizgine almış ve ihtirasların köküne inmiş değiliz. Gayet yalınkat amaçlar insanların eline verilmiş, bunların elde edilme'leri hususunda, insanlar şartlandırılmıştır. Bunların en basitlerinden ve en korkunçlarından biri de insanların mutluluk aramalarıdır. Hiç bir zaman elde edile'mesine imkân olmayan ve gerçek insanın katiiyen mutluluk aramak gibi bir amacı olmamasına rağmen,

insanlara mutluluk gibi bir boş amacı önermektedirler. İnsan mutlu olamaz. Çünkü mevcut olan herşey geçicidir. Bozuma, değişmeye, parçalanmaya, yok olmaya mahkûmdur. Ve hiçbirşey kalıcı ve sürekli olmadığı için, mutluluk da getirmez. O halde burada, bize Buddha'nın da ifade etmiş o'duğu gibi, gerçekten bir şuur bütünlüğü elde edilmek isteniyorsa, bizlere mutluluk adına peşkes çekilen hertürlü ihtirastan ve bağdan kurtulmanın yollarını aramak gerekir. Çünkü onların hepsi teker teker bağayıcı, sürükleyicidir, yani ayağımıza bağlanmış taşlar gibidir. Bunu kaldırmanın inkânı var mı? Muhakkak ki, vardır. Ama bu uzun bir öğrenim, çok esası hakikatların kavranmasından sonra mümkündür. Esasında «İhtiraslar» diye ifade edilen hırslar, bizim anlayışımıza göre, tekâmül ihtiyacıdır. Her varlığın doğuşunun hakiki sebebi onun tekâmül ihtiyacıdır. Yani «Mesut»un kâmil haline geldiği gibi, her insanın da kâmil hâle gelebilmesi için tekâmül ihtiyaçlarını temin etmesi sağlaması, yerine getirmesi gerekir. Bu ihtiyaçları gidermesi lâzımdır. İşte bu ihtiyaçlar esasında, bizim için ihtirasları, (daha doğrusu Buddha'nın deyişiyle) teşkil ediyor. O tutkular da bizim ıstıraplarımızın kaynağını teşkil edeceklerdir. Bugünün anlayışıyla, bütün mutsuzluklarımız, tekâmül ihtiyacımızdan doğan tutkulara doğar. Tekâmül ihtiyacını Dünya realitesine göre sifra indiren bir kişi için, zaten doğmak sözkonusu değildir. Dolayısıyla tekrar doğmayacağı için de, ıstırapın kaynağı kurumdur. Artık o muzdarip bir varlık değildir. O, artık Nirvanik dediğimiz bir safhaya intikal eder. Hiç olmazsa onun o safhası dünyasal bir ıstırap değildir. «Dünyaya niçin doğuyoruz?» sorusu sıklık sorulur. Spiritüel kültüre sahip kimseler bu soruyu birazcık cevaplandırabilmektedir. Sırf tekâmül ihtiyaçlarının karşılanması için doğar insan. Yani kendinde mevcut olan ihtirasları (en başta yaşamak ve var olmak ihtirasını) izale etmek, yoketmek, silmek, mahvetmek için doğarız. Mutasavvıflar buna «Fen'a Bulmak» der. Tan-

rı'da yok olmak konusu... Bu görüş sonunda giderek dejenere olmuştur. Ha buki aslında Ne Budizm'de ne Brahmanizm'de bu fikirlerin hiç biri Tanrı ile ilişkili değildir. Tanrı'yı anlatmak gibi bir niyetleri yoktur. Doğrudan doğruya insan ele alınmıştır. Bizzat insan, insan'a halledilmek istenir. Burada «yokluk»dan kasıt, belirli bir klasman içerisindeki ihtirasların, özellikle var olmak ihtirasının ortadan kaldırılışıdır. Buradaki «var olmak» da bedensel bir varlık halinde olmak demektir. Eşya ile müşterek bulunma ihtirasının ortadan kalkışıdır. Kendi varlığı, öz benliği, belki, ebediyen devam eden hakiki varlık durumundadır.

Bu hirs nereden geliyor? Varlığımızın esası bizzat hangi esasa dayanmaktadır? Bütün ıstıraplarıyla beraber tekrar doğum ve varlığımızın yenileşmesi, hangi kanun, hangi mekanizma sayesinde bu yaşamak hirsına bağlanıyor. Bu şekli de kaynağın «sebebiyet bağı» ortaya çıkmış bulunuyor. Kaynağın sebebiyet bağı şudur :

«Bilgisizlikten teşekkül eder (şekiller) (Sansara), teşekküllerden bilgi, bilgiden isim ve beden, isim ve bedenden a'tı duygu, altı duygudan temas, temastan ihsas (duyu), duyulardan hirs, hırlardan bir şeye bağlanma (bedenlenme), bağlanmadan delayı da varlık hâline geçme (Bağava), varlıktan doğum, doğumdan ihtiyarlık, keder, ıstırap, yeis... İşte bütün ıstırap dünyasının kaynağı budur. Fakat isteğin tamamen mahvedilmesiyle bilgisizlik giderilir ise, bu teşekküller ortadan kalkmış olur. Bu teşekküllerin giderilmesiyle bilgi ortadan kalkmış olur. Bilginin giderilmesiyle isim ve beden, isim ve beden giderilmesiyle, altı duygu, altı duygunun giderilmesiyle temas, temasın giderilmesiyle duyular, duyuların giderilmesiyle tutkular, tutkuların giderilmesiyle bağlanma, bağlanmanın giderilmesiyle varlık, varlığın giderilmesiyle doğum, doğumun giderilmesiyle ihtiyarlık ve ölüm, keder, ıstırap, mahsunluk, yeis ortadan kalkar. İşte ıstırapın bütün hakimiyetinin ortadan kaldırılmasının yolu budur.»

(Devamı sayfa 38'de)

«Evrende Zekî Hayat»

Gökyüzüne, karanlık ve berrak bir gecede bakarak, hiç oralarda hayat olup olmadığını düşündünüz mü? Eğer bunu yaptıysanız, bu işte yanlış değilsiniz? Zira sayıları gün geçtikçe artan, dünyanın dört bir yanındaki ilimadamları bunu yıllardan beri yapmaktadır. Dünya-dışı ileri medeniyetlerin radyo sinyallerini yakalayabilmek için dev radyo-teleskoplarla uzayın derinlikleri kullanılmaktadır. Fakat dünya dışı hayat ihtimalinin oranı nedir? Astronomların çoğu hayat şansının mükemmel olduğu hususunda fikirbirliği halinde bulunmaktadır. Gerçekten de, bu konuyla ilgili yeni literatürü okuyan herhangi bir kimse galaksimiz içinde yegâne zekâ sahibi varlıklar olduğumuzu söyleyemez.

İşte konuyla ilgili bulabildiğimiz kadar en yeni kaynaklardan derlediğimiz bilgilerden oluşan bu kitabın ilk bölümlerini (ana tema olan «Dünya Dışı Zekî Hayat'a temel teşkil etmesi bakımından) klasik astronomik ve kozmolojik konular oluşturmaktadır. Günümüzde en hızlı gelişen bilim dallarından biri olan Uzaybilim alanındaki çalışmaların getirdiği en son bilgileri toparlamaya çalışmış olmamıza rağmen, önümüzdeki birkaç yıl içinde bunların da değişeceğini bildiğimizi ifade etmek isteriz. Hatta kitap tamamlanıp, basmaya girerken bile, bazı hususların değişmiş olduğunu haber almıştık. Örneğin, AY hakkındaki bilgiler, Uranüs'ün kuşağının keşfi, Pluto'nun en dış gezegen olmadığı ve bir uydusunun bulunduğu v.s. Elimize en son anda geçen bu gelişmeleri kitabın sonuna «Ek»ler, sayfa sonlarına dipnotlar ve bu satırlarımıza ilâve notlar olarak sizlere yansıtılmaya çalıştık.

O bakımdan, bu araştırmaları önde götüren devletlerin bu konudaki (genellikle bilinenin tersine) kötüniyetleri de gözönüne

- Selman Gerçeksever'in büyük bir mesai harcayarak hazırladığı «Evrende Zekî Hayat» isimli eserinin, ki 1979 yılı içinde yayınlanacaktır, Giriş bölümünü sunuyoruz.

alınır, konuyla ilgili bilgilerimizin ne kadar yeni kaynaklara dayanır, dayansın, yine de sınırlı olduğunu ve bu bilgilerin yakın gelecekte pek çoğunun değişeceğini, yerlerini gerçeğe daha yakın bilgilere bırakacağını altını çizerek ifade etmek isteriz. Bununla birlikte hiç değilse, «Dünya Dışı Zekî Hayat» konusunda zihinleri yeni bir realiteye hazırlamak yönünde bu çalışmamızla okuyucularımıza yararlı olacağımız ümidindeyiz.

Yeni bilgiler daimâ yeni realitelerin habercileri olmuşlardır. İnsanlar evrimleri boyunca yeni realitelere geçmeden genellikle onun bilgileri ve ön etkileriyle karşılaşır. Bu bilgi ve etkiler, anlayabilenler için yeni realitenin gerçek adayları için zorlayıcı niteliktedir. Yeni bilgiler insanları, eski bilgilerini ve yaşamlarını, değiştirmeye, restore etmeye zorlarlar. Genel kütle tümüyle yeni realiteye geçmeye hazır olmadığından bu zorlayıcı yeni bilgilerden rahatsız olur. Bu rahatsızlıklarını çeşitli tedirginlikler, sıkıntı gösterileri veya bunun biraz değişik şekli olan umursamazlık, tevil (yakıştırma), veya alaytme şeklinde ortaya koyarlar.

Aslında «dogma»nın, «bilim» ile, «gelecekçiler»in, «bilimciler»le sürtüşmeleri yeni birşey değildir. Bunun en güzel, aynı zamanda hazin örneklerini (Bruno, Galilei ve Orta Çağın karanlık devrelerinde görüyoruz. Ayrıntılarını ilerideki bölümlerde bulacaksınız. İşte dünya dışı hayat ve evrende zekî hayat konularına karşı da genel tutum, Orta Çağ zihniyetinden çok farklı değildir. Sadece daha modernleşmiş (?) tir. Bir kimsenin ok-yay kullanılarak öldürülmeyip, LASER ışınıyla öldürülmesi gibi...

Genel anlamda «Dünya Dışı Hayat» fikrinin elle tutulur, gözle görülür tezahürleri olan UÇANDAİRELER (UFO'LAR) dünya insanı için yeni bir realitenin temsilcileridir. Her

yeni realiteye olduğu gibi, «Evrende Zeki Hayat» fikrini içeren realiteye de özellikle tutucu, dogmatik ve batıda Ortadoks çevrelerden tepkiler gelmiştir. Tutucu çevrenin tüm frenlemelerine rağmen ilk yapay uydunun 1950'lerde dünya yörüngesine fırlatıldığından beri UZAY ÇAĞI'nda yaşamakta olan dünya insanı uçmayı başardıktan sonra 70 yıl gibi (beşer tarihi içinde) çok kısa bir sürede uzaya sıçramak cesaretini gösterebilmiştir. Ne kadar büyük olursa olsun, bütün keşiflerin ya da icadların kökeninde bir tek ortak yan bulunmaktadır: İnsanın dünya, onun olayları, elementleri ve de bunları nasıl zaptedip çalıştırabileceği hususundaki merakı... Bu merak aslında evrensel kanunların keşfine doğru insanı sürükleyen belki de içgüdüsel diyebileceğimiz bir dürtüdür. Bu dürtüyle İnsanoğlu dünya gezegeni üzerinde evrimini sürdürürken, evrensel kanunların işleyip mekanizmasını kavramaya çalışmaktadır. Bu kanunların paralelinde hareket edebildiği ölçüde mutlu, bunların tersine hareket ettiği ölçüde mutsuz ve huzursuz...

En son birkaç yılın çığ gibi büyüyen teknik bilgisi dünya insanını, evrende bulunması muhtemel diğer uygarlıklarla haberleşmeye bile cesaretlendirmiş bulunmaktadır. İnsanoğlu kendi kaderini değiştirebilecek bir fenomenle karşı karşıya görünüyor. Boston Üniversitesinden Egzobiolog Prof. Richard BRENDZEN'in belirttiği gibi, «Dünya dışı hayat formlarının keşfi ve onlarla haberleşme, dünya beşer tarihinin en büyük başarılarından biri olacaktır.» UFO fenomeninin etüdü ve anlaşılmasıyla yeni bir enerji gücünü ve onun nasıl kullanılacağını keşfedebiliriz. Ya da o biz evrende hayatla olan ilişkimiz yönünde bir anlayışa götürecektir.

Eğer çok uzak toplumlardan gelenler varsa, kendimize, çevremize ve evrene bambaşka bir gözle bakmak zorunda kalacağız. Bu anlayışın ardından toplumsal, politik, ekonomik, kültürel ve dinsel değişiklikler dizisi ortaya çıkacak ve dünya insanı ondan sonra güneş sistemindeki ve galaktik medeniyetler arasındaki gerçek yerini o zaman almış olacaktır.

Konuya bu açıdan bakabilen günümüz ileri biliminin temsilcileri (ayrıntıları bu ki-

tabın ileriki bölümlerinde okuyacağınız) ilk uluslararası toplantısını 1971 Eylül ayı içinde Byurakan Astrofizik Gözleminde yapmışlardı. Bu konferansda alınıp, resmen yayınlanan kararlardan birisinde bilindiği gibi, «Son yıllarda Astronomi, Biyoloji, Kompüter Bilimi ve Radyofizik alanındaki keşifler, dünya dışı uygarlıklar konusunu spekülasyon alanından deney ve gözlem alanına getirmiş bulunmaktadır. Bu çok önemli ve en temel sorun beşer tarihinde ilk olarak ayrıntılı araştırmalara konu olmaktadır.»

Yukarıda sözünü ettiğimiz konferansta Amerikan Heyetinin başkanlığını yapan ünlü Egzobiolog ve Astrofizikçi Carl SAGAN, «Önümüzdeki bir kaç asırda, dünya beşerinin en başta gelen amaçlarından biri de Galaksimizin öteki uçlarına gitmek olacaktır. Dünya insanı için böyle bir atılım nasıl ki, tabii bir gelişme olursa, bizden milyonlarca yıl ileri olan öteki medeniyetler bugün yıldızlararası uzayda niçin dolaşılıyor olmasın?» diye soruyordu. Öteki medeniyetlerin uzayda nasıl dolaştıkları bir yana, «Bu teknolojiyle ileriki yıllarda başka sistemlerin gezegenlerinde kol kurma işini nasıl becereceğiz?» diye kötümser bir soru akla gelebilir. Fakat şunu hemen hatırlamalıyız ki, dünya insanlığı 100 yıldan daha kısa bir süre içinde yürü hızından hareketle (teorik de olsa) ışık hızına yaklaşabilmiştir. Özellikle Uzay teknolojisi gittikçe artan bir hızla ilerlediğine göre, önümüzdeki 100 yıllık dönem, uzay yolculuğunda, herhalde bugün aklımızın kenarından bile geçemeyen yeni yöntem ve araçlar geliştirecektir. Ayrıca uzay yolculuğunda PSİONİK (DDİ) alanındaki gelişmelerden de yararlanılacağı ihtimal dahilinde görülmektedir. AY (Apollo) yolculuklarında denemeleri başarıyla gerçekleştirilen telepati'den ileriki uzay çalışmalarında da yararlanılmayacak mı? Bundan başka, fiziksel transfer, teleportasyon (ışınlama) ile yapılmayacak mı?

Şu ya da bu nedenle bizler için dünya gezegenini terkedip, uzayın derinliklerinde psiko-fizyolojik yapımıza uygun şartları içeren gezegenler arama günü geldiğinde, yukarıdaki yöntemleri mi, yoksa şimdi düşünemediğimiz başka yöntemleri mi kullanarak

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

(başka dünyalarda) kolonizasyon işini gerçekleştireceğiz, bunu şimdiden kestirmek oldukça zor. Fakat her halükârda dünya insanının (hiç değilse bir kısmının) düzeltilmediği takdirde aleyhine gelişecek dünyasal (jeolojik, coğrafik, sosyolojik) şartlar karşısında başka dünyalarda yeni koloniler arama gayreti kaçınılmaz bir kader olacaktır. Onbin kişilik ilk UZAY KOLONİSİ'nin dünya yürümesine sokulma çalışmalarının deneme aşamasına girmiş bulunduğunu öğrenmiş bulunuyoruz (V.O.A.).

Bu kolonizasyon işini dünyanın geleceği bakımından normal bir tavırlanma olarak görüyoruz da, aynı şeyi değişik amaçlarla da olsa bizden milyonlarca yıl ileri olan ve sadece Samanyolu Galaksimizdeki sayılarının en azından 1.000.000 (bir milyon) kadar olduğu tahmin edilen (Byurakan Konferansında saptanmıştır) öteki uygarlıkların dünyamızı ziyaret etme olasılığını niçin anlamamazlıktan geliyoruz? Bu konudaki gözlemler ve ayrıntılarını ileri sayfalarda bulacağınız gelişmeler o denli zorlayıcı bir hâl şekli almıştır ki, Batıda tutucu Ortadoks bilimin tüm direnişine rağmen konu, dünyanın dört bir yanına yayılmış (konuyla ilgili organizasyonlar yanında halen bir düzineyi aşkın üniversite ve kolej kürsüsü tarafından da incelenmektedir.

Sizlere bu kitabımızla sunmaya çalıştığımız, günümüz biliminin ileri adımlarının gün

ışığın açıkardığı bütün bu gelişmelerden haberi olmayanların, ya da daha önce belirttiğimiz gibi, ufukta belirmeye başlamış bulunan bu realiteyi benimseyebilecek ruhsal evrim düzeyinde bulunmayanların, «Evrende Zeki Hayat» fikrini hafif tebessümle karşılayacaklarını ya da bu derlememizi kurgubilim kitaplarına eklenen yeni bir tanesi olarak kabul edeceklerini doğal karşılarız. Zira, dünyadan başka gezegenlerde de hayatın varlığı bizlerin kabullenmesiyle var olan bir realite değildir. Kaldı ki, biz böyle bir realitenin varlığını ispatlamak iddiasında da değiliz. Ancak konunun izleyicileri olarak, toparlayabildiklerimizi sizlerle paylaşmayı görev biliyoruz. Yine biliyoruz ki, bilgi başkalarıyla paylaşıldığında hiç bir şekilde azalmayan tek hazinedir. Bu hazineyi bizlerle paylaşmaya herkesi dâvet ederken, bir uyarın olabilir ümidiyle Harward College Gözlemevi'nden Prof. Harlow Shapley'in ve ardından da Egzobiyolog Prof. Richard Brendzen'in sözlerini naklediyoruz :

«100.000 milyon kerre milyar yıldızlık bir evrende özel bir üstün olduğumuzu düşünmek, son derece saçma, tartışılmayacak kadar antropomerkezcil ve ümitsizce boşuna bir gayrettir.»

«Alemdede bizden başkaları da var mı, diye düşünmek artık bir soru bile olmamalıdır. Aranacak şey, onların nerede olduğudur. Pek muhtemeldir ki, bizi teknik bakımdan çok aşan bir yaşam seviyesindedirler.»

RUH ve MADDE'nizin

19. C İ L D İ

ÇOK GÜZEL BİR İŞÇİLİKLE HAZIRI...

Ödemeli İsteyiniz : 200 TL.

**RUH ve MADDE'ye Abonenizi
Yenilemekte Lûtfen Gecikmeyiniz**

Çinlilere Göre

İnsanın Kaderi

Yüzünden Okunur

- «BİR İNSANIN NE OLACAĞINI ÖĞRENMEK İÇİN ALNINA BAK. NE OLDUĞUNU ÖĞRENMEK İÇİN AĞIZINA BAK».

ÇİN'DE ÇOK KEZ ANILAN BU ATA SÖZÜ, BU ÜLKEDE SİMA BİLİMİNDEN, ESAS OLARAK, ŞUNUN BEKLENDİĞİNİ GÖSTERMEKTEDİR : ALIN YAZILARINI MEYDANA ÇIKARMAK. ●

● LİLİAN LOAN'dan
Selâmi KANIKLI

Batıda, yüz çizgilerinin incelenmesi ile tercihan, kişilerin karakterini belirtmeye çalışılır. Bu hal içinde, uzak doğulu uzmanların ihtirası çok daha geniş görünmektedir. Araştırma metodu, hayli çok şey istemektedir. Metod son derecede dikkat ister ve sadece şahısların yüzü ile yetinmez.

Gerçekten, fennî disiplin bir yana bırakılırsa, üstadca yazılmış her çeşit eserle tez ve kitapları öğreten ve yorumlayan, çok iyi hazırlanmış bir yöntem söz konusudur.

Çin simâ bilimi, başı şu dört bölgeye ayırır :

- Çeneden, burunun altına kadar olan kısım iç güdü veya daha doğru olarak, iç güdüsel alanıdır.
- Burunun ucundan, köküne kadar olan kısım, hayatîyet kısmıdır.
- Burunun kökünden, saçlara kadar olan kısım, akli kudret kısmıdır.
- Saçların başladığı yerden, başın tepesine kadar olan kısım, ruhaniyet kısmıdır.

En ahenkli ve dengeli varlık, gözleri toplam yüksekliğin yarısında bulunan ve kafatası kubbesi, tam bir daire kavisini teşkil etmiş olan kimsedir. Zira bu şekil içinde, böylece sayılmış olan dört bölge, tamamıyla

eşittirler.

Fakat, şurasını belirtelim ki, bu şahsiyet bilgileri arasında meydana çıkarmaya uğraşılacak şey «kehânet alâmetidir». Çinli simâ bilgini, hiç bir ayrıntının ihmal edilmesini hoş karşılamaz. İnceleme sırasında o, yüzün, boyunun ve ellerin buruşukluklarını, benlerini ve hattâ küçük siyah veya pembe noktaların incelenmesi ve yorumuna, çok özel bir dikkat gösterir.

Zamanın geçmesi oranında çoğalan ve derinleşen çizgiler, tasaların ve çok meşguliyetin özeti olarak dikkate alınabilirler. Onların yönleri, durumları, en azından, derinlikleri ve artışları kadar çok önem taşırlar. Anlam taşıyan buruşukluklara dâir bir kaç misal, işte şunlardır.

- Alnın üst kısmındaki üç tâne ince ve paralel çizgi, uzun yaşam alâmeti teşkil eder.
- Kaz ayakları biçimindeki çizgiler, hareketli bir yaşama ve uzun seyahatlere yetenekliliği gösterir.
- Eğer alnın ortasından kaşı geçerek, sol göze doğru yönelen bir çizgi gidiyorsa, şahıs için, yakınlarını erken kaybetmenin veya hapis olmanın büyük tehlikesi vardır.

Bilgi vermeye elverişli dış şekiller, gerçekten sayısızdırlar. Benler ile de aynı so-nuca ulaşılır. Burada yine örnekler verelim :

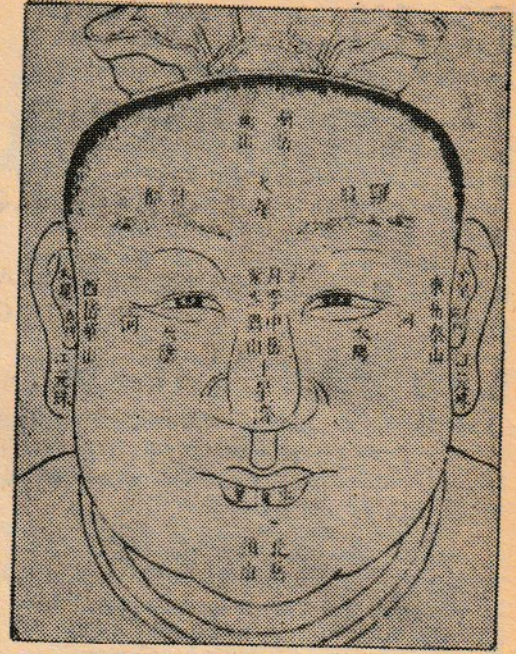
- Sol kulağın yukarısındaki bir ben : işlerde **şansa** delâlet eder.
- Sol kulağın ortasındaki bir ben : **Mutlu evliliği** gösterir.
- Alının sol aşağısındaki ben : **Re-fahtır**.
- Alının solunda, tam saçların çıktığı yerdeki ben, yangından ileri gelen beklenmedik **kazaları** belirtir.
- Sol şakak üzerindeki ben, çok güçlü **duyarlılığı** gösterir.
- Ben, boyunun ortasında olursa : Ya-bancu ülkede **başarıdır**.
- Ben, Sağ şakakta, kulağa çok yakın olursa : Halk arasında büyük üne kavuşma alâmetidir.
- Burunun sağ kanadı üzerinde olursa : Büyük **kaza** tehlikesine işaret-tir.
- Sol elmacık, kemiği üzerinde olursa : **Uzun yaşam** alâmetidir.
- Sağda, dudakların birleştikleri ye-rin köşesinde olursa : sürekli mut-luluktur.

Uzmanlar, şu şekillerin incelenmesine çok zaman harcarlar : burunun, kulakların, gözlerin, kaşların biçimleri ve hatta dişlerin ete saplanış şekilleri... Örneğin bu uzman-lar, muntazam ve doğru kaşların, uzun, şans-lı ve mutlu bir yaşam vaadettiğini bilirler. Oysa, muntazam olmayan kaşlar, az veya çok karışık, zor ve engelli bir yaşama delâlet ederler.

Kulakların kalınlıkları ve şekilleri de, son derecede büyük önem taşırlar. Kulakları kü-çük ve fareninkilere benzeyen bir kimse, şö-y-lece, pek tercih edilecek bir kişi değildir : Tamahkâr tabiattadır ve yaşamı, her ne ya-parsa yapsın, donuk ve sefilâne olacaktır. Tersine olarak, biçimleri âhenkli, uzun ve büyük kulaklar, asil ve âllicenap bir tablate delâlet ederler ve istisnai bir yaşam uzunlu-ğuna olanak verirler.

GELECEĞİ ÖĞRETEN BEDENSEL İŞARETLERİ MEYDANA ÇIKARINIZ

Bu bedensel özellikleri değiştirerek, ka-

der üzerinde, iyi veya kötü şekilde etki ya-pılabilir. İşte bu hususta, belirli ve tamamı-y-le belgeye dayanan bir öykü : Genç bir ka-dın bir gün, gidip bir estetik ameliyat uz-manını bularak, ondan kendisine çok ince bir burun yapmasını ister. Aynı zamanda tecrübeli sima bilgini olan sanat adamı ona : «bu projeden vaz geçiniz» diyerek, onu memnun etmeyi reddeder. Aynı zamanda kendisine, «Eğer burnunuz biraz irice ise, bir özür teşkil etmez. Tersine olarak sevinme-lisiniz, zira bu bir refah ve başarı işareti-dir. Bir ameliyatın etkisi, sizi bu iyiliklerden yoksun bırakacaktır.» der.

Kadın, bu açıklamayı - dinlemek uyanık-lığını gösterdi. Az zaman sonra işleri, um-lamadık şekilde gelişti; birkaç yıl içinde, önem-senecek bir servet topladı.

Fakat, Çinli simâ bilgini, şehirsların görünüşünü incelemekle yetinmez, bir çok soru da sorarlar. Zira, duyu organlarının büyüklüklerinden, şekillerinden veya buru-şukların, değişken şekil belirtmelerinden, da-ha üstün haber verici bir kudrete mâlik ol-duklarını bilmektedirler. Örneğin, istişarede

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

bulunan kimseye şunları sorarlar : Ara sıra şöyle bir iğnelenme hissediyor musunuz? Şu şekilde bir ürperti teşhis ediyor musunuz?

Demek oluyor ki, bütün bunlar, gerçek bir kurala tekâbü'l etmektedirler. Böylece, sol gözün iğnelenmesi, ya da çekilmesi, belki ağır bir hastalığın veya, yatkın çevrede bir ölümün haber verici felaketleridirler. Ter-sine olarak, sağ gözünkiler, tatlı bir sürprizi, daha özellikle, sevinç verici buluşları haber verirler.

Göz kapakları ayrı dikkate alınmış olmalıdır. Sol göz kapağı, ansızın titremeye başladığı vakit, bu, şansın gülümsemelerini israf etmek demektir. Eğer bu sağ taraf ise, bir kaç zaman için, her şekildeki seyahatten vazgeçmek daha yerinde olur.

Kaşlara gelince, onların şöhretle ve dostluklarla, ya da samimiyetlerle sıkı bir ilişkileri vardır. Sol kaşınız mı kaşınıyor? Her şey tamamdır: sizin için hayırdan başka bir şey söylenemez. Eğer kaşını sağda ise, iftiralardan sakınmaya önem göstermelidir.

Burun : kendini beğenme merkezidir. O, büyüklüklere ve servete karşı istek duymaya delalet eder. Eğer, burunun üst kısmı iğ-nelenirse, aksiliklerden, başarısızlıklardan korkmak gerekir. Fakat, burun kanatlarının kaşınmaları söz konusu olursa, çok tatlı gelecek bir davete çağırılmayı ummak gerekir.

Aksırmalar bizatihi öyle bir anlam gü-cüne mâliktirler ki, bütün simâ bilimi kitap-ları onlara, eksiksiz bir bölüm tahsis ederler. Bu eserlerden birinde, Le Tien Paolu, aksırmalar vasıtasıyla vaadedilen etkilerin, meydana geldikleri saate tâbi olarak, şöy-lece listesini vermektedir :

- Saat 23 ile sabahın 1'i arasındaki ak-sırma : yardım vaadidir. Etkili bir kimse, meslekî karakterdeki bir işte, etkili olarak ortaya çıkacaktır.
- Sabahın saat 1'inden 3'üne kadar : Sevdalılar için mutlu haberdir.
- Saat 3'den 5'e kadar : Duygusal ya-şamda ufak karışıklıktır.

— Saat 5'den 7'ye kadar : Beklenmedik ziyaret veya ansızın para alınmasıdır.

— Saat 7'den 9'a kadar : Genellikle şans-tır.

— Saat 9'dan 11'e kadar : Hâlen zorluk içindeki bir dostun yardım isteğidir.

— Saat 11'den 15'e kadar : Tatlı bir sua-re vaadidir.

— Saat 15'den 17'e kadar : Gelecek gün-ler esnasında ruhsal üzüntüdür.

— Saat 17'den 19'a kadar : Oyunda şan-sı gösterir.

— Saat 19'dan 21'e kadar : Sağlık sı-kıntısı, kuşkusuz, sindirim işleminde düzensizliktir.

— Saat 21'den 23'e kadar : Korkulacak kötü haberlerdir.

Fakat bu liste, gerçekte, bir çalışma ku-ralından, yorumların bir şemasından başka şey değildir.

Derinin iğnelenmeleri, hâle göre, iyi veya kötü fala yorulabilirler. Yanağın üst kısmındakiler, çok keder verici kehânettir : Aziz bir varlığın, yakın ve kesin ölümü. Aşa-ğı kısmındakiler: şöylece, tehlike zili değ-e-rini taşırlar : Eğer kıskançlıklar ya da iftira-lardan emin durmak istenirse, durumu de-ğiştirmek gerekir.

Ve işte şu daha bir kaç unsur : Bir kim-senin elleri soğuk ise, o takdirde başka yer-de sıcak vardır; yani o kimse âşıktır. Eğer dilinde batma olursa, kendisine bir kavga dü-zenlenmeye hazırlanılıyor veya şöhretinin yitirilmesi isteniyor. Eğer sol bacağına «ka-rıncalanmalar» olursa, kendisi için bir terfi düşünülüyor. Eğer bu karıncalanmalar sağ bacakta ise, kendisi için herhangi bir ziya-fet daveti düşünülüyor.

Kuşku yok ki, liste, körü körüne kabul-den uzaktır. Zira gerçekte, **simâ bilimi** söz konusu olur olmaz, bütün beden inceleme-den geçer. Batılıların, kendi bedensel yapı-ları üzerinde, şanslarının, aynı biçimde, açık bir kitaptaki gibi okunup okunmadığını an-la-maları için, acaba denemelere ne vakit gi-rişilecektir? (Nostra : 294)

ilâhi Bir Takdir

Hikâye

● Dr. Hildegaard DAMREV
HAMBURG

«Bu dünyada yalnız başına bırakmaktansa, çocuğumu da ödürürüm daha iyi». Bu tamamen kadınca bir düşünüş şeklidir. Zaman zaman hayattan bıkmış olan anneler çocuklarının hayatlarını da kendilerininle birlikte sona erdirirler. Bu çeşit intihar - cinayet birleşiminin başanlı olduğu enderdir. Çoğunlukla annelerin sağ kaldığı hallerde ne yazık ki, çocukları kurtarmak mümkün olamamaktadır. Bu trajedinin yükü altında, mahkemelerde gördüğümüz bu zavalılar başlarına geleceğe tamamen ilgisizdirler. İntihar, Almanya'da ve Fransa'da —İngiltere'dekinin aksine— cezalandırılması gereken bir suç gibi kabul edilmeyorsa da, kendi «canından kanından gelen birini» ödürmek; intiharın bu bir adım ilerisi, çok ağır cezalandırılmaktadır. Fakat vakaların çoğunda vicdan azabı çekmesi gereken kimse babadır. Durum böyle iken hemen her seferinde işin içinden cezasız sıyrılan da baba olmaktadır.

Monika Schindler adındaki yirmibir yaşındaki Avusturyalı genç kadının durumunu tipik bir vaka olarak ele alabiliriz. Dört yaşındaki kızı ile iki yaşındaki oğlunu yüksek dozda uyku ilacı ile öldürmüş ve sonra da kendi hayatına son vermeğe teşebbüs etmiştir. Genç kadın arzusu hıllafına kurtarılmıştır. St. Pölten'deki mahkemede kendisi için söyleyebileceği çok az şey vardı. Bir inşaat işçisi olan kocası Alfred Schindler, onu bütün hayatı boyunca korku içinde yaşatmış olduğunu, Monika'yı dövdüğünü ve kendi evinde onu başka kadınla aldattığını şahit kürsüsünde ifade verirken itiraf etmiştir. Şahitlerin ifadesi de onun her zaman «Bu çocuklar çok masraflı onları vermeliyiz biri'lerine» diye bağırdığı şeklindeydi. Suçunun hayat hikâyesi onun hiçbir zaman

haksızlıklara karşı kendini koruyamadığını ortaya koymuştur. Babası o doğmağan birkaç gün önce ölmüş ve iki yaşında iken annesini de kaybetmiştir. Tuna nehri kıyılarında bir koy olan Melk'de oturan en büyük ablaları Loisi ve kocası diğer sekiz kız ve erkek kardeşi ile beraber Monika'yı da büyütmişlerdir.

Bu kadar büyük bir ailenin yükünü kolaylıkla taşıyamayan Loisi onlara karşı çok haşın ve sert davranmıştır. Utangaç ve içine kapanık bir çocuk olan Monika okuyamamış ve bir fırıncının yanına çırak olarak verilmiştir. «Yakışıklı Fredi» hayatına girdiği zaman ancak onaltı yaşında idi. Köyün Kazanovası olan Fredi kendisinden üç yaş büyüktü ve içkiciliği ve sertliği ile ün yapmıştı. Devamlı yediği dayaklar neticesinde annesi onu terk etmişti. Fredi bu onaltı yaşındaki kızı onu doğru yola sokabileceğine, adam edebileceğine inandırmış ve kendi evine taşınmasına ikna etmiş, evlenme vaadinde bulunmuştur.

Mart 1962'de, ilk çocuklarının doğumundan ancak onbir gün önce nikâhlandılar. Hemen arkasından koca askere çağırılmış ve zavallı kadın bir kaç ay rahat edip başını dinleyebilmişti. Döndüğü zaman Fredinin daha da güçleştiği ortaya çıktı; tamamen alkolik olmuştu. İkinci çocuk Mayıs 1965'de doğdu. Monika Schindler devamlı boşanma talebinde bulunuyordu, günlük yaşantısı cehennemden farksızdı. Birkaç kere bu talebini geri aldı; nihayet boşanmaya muvaffak oldu. Kocası suçlu bulunduğu halde tecrübesiz kadın nafaka talebinde bulunmamıştı. Kocasının «aileye» karşı nefreti daha da arttı. Psikiyatrist Dr. Lindinger, yetkili kişi olarak şehadette bulunurken kadının içinde bulunan ruhi bunalımları şöyle anlatmıştır :

«Hayattan bütün bekleediklerini ve bütün şefkat ve sevgi isteklerini sevdiği adama yönelttiği muhakkaktır; ondan iyilikten başka birşey ummuyordu Fakat adam onu çok çabuk hayal kırıklığına uğratmıştır. Durumu düzeltmek, kurtarmak için harcadığı bütün çabalar boşa gidince kocasından zor ile ayrılmaya kalkmıştır, yani kendi esas duygularına aykırı olacak bir şekilde. Fakat aslında bu onun için imkânsızdı; sadece boşanma talebini geri almaları değil, boşandıktan sonraki yaşantısı da bunu gösteriyor. Ta içinden eski kocasını yine esas kocası olarak görmeye devam etmekteydi.»

Kendinden emin olmayan ve dengesini de kaybeden Monika fikren üstesinden gelebileceği bir durum içine itilmişti. Bir tarafta çocuklar onu kocasına bağlayan yegane bağ idiler. Diğer tarafta çocukların işesi için kocasından para istemeye mecbur olduğu sürece ondan şefkat bekleyemezdi. Eğer koca çocuklar için para ödemeli idiyse ona kızıyordu. Eğer para ödemesi gerekmiyorsa onu görmeye gelmesi için bir sebep kalmıyordu ortada.

Schindler onu evden kovmak ve iş bulmasına mani olmakla tehdit etti. Fikren çıkar yol yoktu ve maddeten de durum hiç daha par'ak değildi. Monika Schindler durumu şöyle anlatıyor :

«Hiçbir çıkar yol göremiyordum, yapılacak en iyi şeyin hayatıma son vermek olduğunu düşündüm. Bir uyku ilacı alırım ve olur biter dedim. Eğer kocam evi ve eşyaları geri istiyorsa ben nereye gidebilirim? Ve eğer iş bulmama da mani olacak idiyse, çocuklarım ve ben de açlığa mahkûmduk. Eğer iş bulsaydım, çocukları ne yapacaktım? Eğer onları kocam alırsaydı halleri çok kötü olacaktı. Ve eğer kocam on'arı başkalarına istiyorsa benimle gelsinler daha iyi diye düşündüm.»

Bu kopuk kopuk sözleri suçluya söyletmek hâkim için pek kolay olmamıştı. İfade-siz yuvarlak yüzü, kalkak burnu ile tombul bir genç kıza benziyordu. Yaptıklarını anlatabilmesi için birkaç kere söze başlaması icabetti. Gözyaşları içinde kaldı ve kelimeler ağzından taşan bir dere gibi

akmağa başladı. «Salı sabahı erken kalktım, önce kendim giyindim sonra da çocukları giydirdim. Sonra çayı hazırladım ve uyku haplarını içine kattım. İlk önce çocuklara içirdim, kalanını da ben içtim. O anda ne hissettiğimi söyleyemeyeceğim. O dakikada herhangi bir şey düşünmüyordum. Bu o kadar boş bir his ki, ifade edemezsiniz. Bir tek şeyden korkuyordum : para ödemesi icabettiği sürece kocam benimle kavga ediyordu ve ben de sükûn istiyordum.»

Tabletlerin tesiri ile yarı uyuklar halinde iken Monika Schindler masaya oturdu ve kocasına bir mektup yazdı. Bu veda mektubu dehşet verici bir evraktı. Şöyle yazmıştı: «Sevgili Fredi herşey hakkında münakaşadan bıktım. Bunu beş sene yaptım, artık daha fazla istemiyorum. Sana sonsuz saadet dilerim. Çocukları da beraber alıyorum. Niçin olduğunu anlarsın. Sevgiler, Monika.»

Psikiyatir bu ümitsiz harekete sebebiyet veren düşünceleri şöyle izah etmiştir: «Kocam artık beni sevmiyor. Kız kardeşim de sevmiyor. Nereye gidebilirim Hiç bir çıkış yolu yok!..»

Diğer korkular —evden atılma, iş bulamama— bu zavallı kadını yaşamasını tehdit eden, başa çıkılamıyacak güçlükler olarak aklını dolduruyordu. Monikaya göre bardağı taşıran damla yardım istemek üzere mahkemeye gittiği gün hiçbir yardım görmemiş olmasaydı. Hisleri ona artık yardım edebilecek hiç kimsenin, hiçbir şeyin kalmadığını söylüyordu. Böylece intihar etme ve çocukları da beraber alma kararına vardı. Bu ikinci kararın ardında gelişkilî hisleri yatmaktaydı. Hem kendisinin ve çocuklarının ölümlerinin suçunu kocası üzerine yıkmak ve hem de kocasını çocuklar için ödeme yaptıktan kurtarmak.

Hâkim de jüri de suçluyu ve onun hislerini anhyabiliyorlardı. Monika Schindler'e en hafif ceza olan dört yıl hapis verildi. Adalet yerini bulmuştu. Ama Alfred Schindler hakkında kanunî takibat açmağa imkân yoktu ve o da çocukları için para

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

ödemekten kurtulmuştu. Affa uğrayınca ya kadar genç kadın cezasının bir kısmını çekti. Bu arada bir de iş buldu, fakat çocukları için çektiği üzüntü gece ve gündüz onunla beraber. Günlük hayat ile ilgisi olmayan bir tarihi dünya gibi günden güne erimekte ve «yukarıda, orada» çocuklarına kavuşacağı günü beklemektedir.

Diğer bir garip vaka da Ella H. adlı bir doktorunkidir. Bir dolandırıcının tuzağına düşerek 45 yaşında iken bir intihar an'laşması içinde adamın ilk karısından olan çocuğunun ölümüne sebep olmuştur.

Onun şanssızlığı 200.000 mark para biriktirmiş olmasındaydı. Bu sebepten dolayı Heinz H. adlı bir kibar dolandırıcının dikkatini çekmiştir. Bu adam Doğu Almanya'da girdiği öğretmenlik imtihanlarında muvaffak olamamış, Münih'te bazı firmalarda çalışmış. İlk evliliğini 1958'de, kızı Cornelia doğduktan sonra, yapmıştır. Kazandığı bütün parayı kumarda yiyen palavracının biri idi. Karısı kasiyer olarak çalışıp evi geçindirmekteydi. Karısını kasadan 4.000 mark almağa ve «borçlarını ödemesi için» kendisine vermeye ikna etmiştir. Fakat Ernestine H. bu suçdan dolayı yakalanmadı. Patronuna hatasını itiraf etmiş ve fazla çalışarak bu meblâğı ödemiştir. Avukatı Heinz'in suçlanmasını temin etmiş ve sahtekârlık, zimmete para geçirme ve imza taklidi suçlarından on sekiz ay hapis cezası yemiştir. Serbest kaldıktan sonra ilk önce Ernestine'e gitmiştir. Kadın ise boşanma talebinde bulunmuştur. Şimdi Cornelianın veraseti kavgası vardır. Neticede çocuk anneye verilmiştir. Bu arada H., ella H. ile tanışmış ve ona Batının gizli örgütünde çalışmak istemediği için nasıl mağdur durumda bırakıldığını ve hapse atıldığını anlatmıştır. Bekâr olan doktor da bu hikâyeye kanmıştır. Heinz ile evlenir evlenmez bu iyi kalpli doktor ona bütün servetinin kontrolünü de teslim etmiştir. Fakat daha onsekiz ay geçmeden bütün 200.000 markın altından girip üstünden çıkmıştır. Karısı o zaman bankadan 30.000 mark kredi temin etmiş ve 200.000 İsviçre frank'lık garanti imzalamıştır. Bonoların 1966 sonunda ödenmesi ge-

rekliydi. İki gün önce Heinz'ın tekrar sahtekârlık suçu ile hapse girmesi gerekmiştir. Durum ümitsiz görünmektedir.

Karısını kiralanmış bir araba ile ve kendisi ile beraber memleketten kaçmaya ikna etmiş. «Oktoberfest'i» kutlamak bahanesiyle de ilk karısından kızını almıştır. Çift, sekiz yaşındaki Cornelia ile beraber Tyrol'de bir hafta geçirmiştir. Sonradan intihar fikrini ilk olarak kimin ortaya attığını tesbit etmek mümkün olmamıştır. Bu husustan bahsederken mahkemede doktor şöyle demiştir :

«Durumu defalarca gözden geçirdik. Her seferinde aynı sonuca vardık: çıkar yol yoktu. Kocam belki işlere başka bir veçhe verebilirdi ama o da hapiste olduğu müddetçe kimseye bir faydası dokunamazdı. Ben kendi başıma meselelerin üstesinden gelemezdim. Yaşama cesaretini ilk kaybeden ben oldum. Fakat ikimiz de bu dünyadan aynı anda gitmek istiyorduk. Ve ben takip edilecek yol hakkında kesinlikle karar vermiştim. Kendimi zehirlemek istiyordum ve bunu kocamla da konuştum. Böylece münakaşa ve mücadeleyle devam ettik : Pazartesi günü beraber ölmeye karar vermiştik».

Fakat çiftin çözümlenmesi gereken bir problemi daha vardı. Çocuk ne olacaktı? Daha sonra mahkemede Dr. H. şöyle demiştir :

«Ben Cornelia'yı Kızıl Haç ile Münih'e göndermek fikrindeydim. Fakat kocam, «Onu arkada bırakma sorumluluğunu alamam, onu da beraber götürmeliyiz» dedi. Böyle hareket etmeye karar verdik. Pansiyon odasında kocam bize düğün hediyesi olarak verilen bir şişe şampanyayı açtı. O çok iyi bir içkiydi ve onu problemlerimizin hallolduğu güne saklıyorduk. Bir bardak şampanya içinde bir uyku hapi eritip Cornelia'ya verdik, içer içmez uykuya daldı. Onu soydum, yatağa yatırdım ve bir morfin iğnesi yaptım; hiçbir şey hissetmedi. Kocam pansiyon sahibine giderek ertesi sabah geç kalkacağımızı bi'dirdi. Benim hesaplarıma göre ölmemiz oniki saat olacaktı. Daha önce de bulunmak istemiyorduk. Daha sonra kocam bir dış fır-

çası ile karıştırarak şampanya bardağı içinde erittiği ondokuz adet uyku hapını aldı. Sonra ona iki morfin iğnesi yaptı. Ka'an ondokuz ampulü de kendime enjekte ettim. İkimiz de hemen uyuduk. Kocam pansiyon sahibine Mayrhofen mezarlığına gömülmek istediğimizi belirten bir not yazmıştı. Faturamız ve cenaze masrafları için iki çek de bıraktık». Ölümün eşiğine kadar hürmete lâyık insan rolüdeydiler. çeklerin ikisi de karşılıksızdı.

«Ertesi sabah uyanmak feciydi», dedi doktor mahkemede. Ben yaşıyordum. Kocam baygındı ama o da yaşıyordu; sadece Cornelia ölmüştü.

Bu arada kızın annesi polise baş vurur ve kızının öldüğünü öğrenmiştir. Tıpkı kendisi gibi kocasının kurbanı olan bir kadın tarafından. Kumarbaz H'in trajedisinde iki kadın da gözyaşı dökmeğe mahkûmdular. Onun yüzünden birinci karısı evlâdını kaybetmiş; onu körü körüne takip eden ikinci karısı ise «kaatil» damgasını yemişti. Kocası ile beraber yirmi yıl hapse mahkûm oldu.

Çaresizlik içinde kaderini nehrin su'arı arasına terkeden ve sadece erkekler tarafından tesbit edilen kanun ve kural'ara göre suçlu bulunan bir annenin vakası ise büsbütün başkadır. Elb nehri kenarındaki şehirden yapılan bu mahkemede ben de bulundum. Mrs. Bergmann diyeceğim bu kadın on senelik bir evlilikten sonra üç çocuk ile yapayalnız kalmıştı. Kendisinden beş yaş daha genç olan kocası çalıştığı yerde devamlı olarak parasızlıktan evdeki problemlerden şikâyet etmeyen genç bir kadına rastlayınca, kendisini terk etmişti.

Mrs. Bergmann boşanmaya yanaşmıyordu. Satış müessesili olduğu için devamlı bir işi olmayan kocasından hiç para alamıyacağından korkmakta idi. Çocukları ile beraber, ailesinin ona vermiş olduğu iki odada yaşıyor ve hergünün bir mucize getirmesini bekliyordu. Fakat mucize yerine her gün ağlayan bağırان çocuklardan bızar olan annesi ve babası ile münakaşalar edip duruyordu.

O Paskalya Pazarı işler sona gelip

dayandı. Hayat Mrs. Bergman'a dayanılmaz geliyordu. Annesi ile babasının okul çağında olan iki oğlana bakacaklarını tahmin ediyordu; ama küçük onsuz mut'u olmazdı. Ve böylece küçük Marina'yı beraberinde Elb'e götürdü. Pazar gezicileri evlerine, kahvelere çekildikten sonra çantasını kıyıya bıraktı. Çantasında ailesine ve iki oğluna birer mektup ve onlara haber verilmesini isteyen bir de not bırakmıştı. Marina'ya da beylik lafı etti: «Korkma, çabucak geçer ve sonra huzura kavuşuruz».

Çocuk annesinin ne demek istediğini anlamamıştı. Ama annesi kendisini önlüğüne bağırken sesini çıkarmadı. Sonra da Mrs. Bergmann kıyıda Elb'e kızı ile birlikte atladı. Sonra cereyan eden hâdiseler bu trajediyi bir komediye çevirdi; buz gibi su kadının yaşama arzusunu kamçılardı. Kıyıya doğru yürüyen ayaklarını dibe bastı. Nehir polisinin ve hemen suya atlayan bir kurtarıcının yapacağı sadece onları karaya çekmekten ibaret kaldı. Fakat bu başarılı ve dramatik kurtulma polis'in sorguları, komşuların dedikoduları, ailenin küskünlüğü ve bir dâva ile sonuçlandı. Dâvanın hâkimi üzerine basa basa şöyle dedi: «Hayattan bıkan bir annenin çocuğunun da hayatına kıymağa hakkı yoktur. Çocuğuna karşı sevgisi ne olursa olsun ve onu tek başına müdafasız arkada bırakmak istemese dahi, buna hakkı yoktur. En hafif şeklide bakılsa dahi, suçlu küçük kızının hayatını tehlikeye atmıştır.» Ceza hakkında avukatların fikirleri değişmekteydi. Savcı bir sene hapis cezası istiyor ve bunun diğer anneleri vaz geçirici bir tedbir de olduğunu söylüyordu. Müdafaa avukatı önemsizliği dolayısıyla dâvanın düşmesini istiyordu. Hiç bir zarar mevcut değildi ve böyle bir vakanın tekrar edilmeyeceği belli idi. Birlikte ifadeyi şöyle idi:

«İntiharların çoğu tehlikeli bir durum yaratılır ve kurtarılıp kurtarılmama şansın; kadere bırakılır. Tamamen nihai ve kesin hazırlık şartlarına çok ender rastlanır. Bu fâhî bir takdirdir. Eğer kur-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

tarırlırlarsa —ve şükür çoğu kurtarırlar— istisnasız hemen hepsi mutludurlar. Aynı şeyi bu vakada da görmekteyiz. Suçlu kadınınin tayınını nehire bırakmıştır.»

Mrs. Bergmann akli muvazenesi tam yerinde o'madığı bir anda yaptığı ve kötü sonuçları olmayan bu iş için affa uğrayan üç aylık bir hapis mahkûmiyeti yemiştir. Onun vakası tipik bir kadın suçunun —intihar ve cinayet— zararsız bir örneğidir. Her halükârda ilerde çocukları için ekmek parası kazanmak üzere iş ararken temiz bir sicili olduğunu söy'eyemiyecak. Kendi hayatlarına son vermek isteyen anneler çocuklarını da beraber ahrlarken —direnen büyük çocukları dahi—

bunu sevgiden dolayı yaptıklarını sanırlar. Onları arkalarında mutsuz ve tek başlarına düşman bir dünyada bırakmamaları lâzım geldiğine inanırlar. Ama burada kendi'lerine karşı olan agresyonlar —ki intihar bu demektir— çocuğa karşı bir agresyon şeklini alır ve onun hayatına tescavüz eder. İnsan ilişkilerinin en elementlerinden biri olan ana-çocuk ilişkisi karşılık beklemeden fedakârlık seklinden çıkarak bilinçli yoketme haline yönelir. Çelişen duygular içinde bocalayan bu kadınlar, kendi'lerini çözümü olmayan bir sıkıntı ve gerginlik hali içinde bulurlar. Suçluya karşı hisleri olumlu da o'sa, hâkim güç bir karar ile karşı karşıyadır.

Gizli Öğretiler

(Sayfa 25'den)

Bu bilgiler bu şekliyle bazılarına büyük birşey ifade etmeyebilir. Bunlar, asırlar boyunca yoruma uğramış çok değişik bilgilerdir. Mese'la buradaki «bilgisizlik» nedir? Bilgisizlik, daha yukarıda da söylediğimiz dört yüksek hakikatı bilmemektir. Onları bir daha gözden geçirelim : İhtirasın ıstırap kaynağı, ıstırapın da doğum, ihtiyarlık, ölüm gibi üç görünüşü bulunması. İşte Budizm'in en esas'ı dört hakikatı bun'ardır. **Sebebiyet Bağı** formüllü ihtirasın gerçi oldukça müphem olan yaşamağa bağıllık vasıtasıyla doğum, ihtiyarlık, ölüm ıstırapını söylemekten başka bir anlamı da yoktur. Yani buradaki doğum, bildiğimiz doğmaktır, ama, doğuşu hazır'ayan sebepler ölüm, ölümü hazırlayan sebepler ve ihtiyarlığın da çok değişik bir anlamı vardır. Burada üzerinde durulması gereken bir husus mevcuttur :

BİLGİSİZLİKTEN teşekküller çıkar demistik. «Bilgisizlik»in ne olduğunu biliyoruz. Ama teşekkül'lerden maksat nedir? Bir şeyin şekillenmesi ve şekillenmiş olanlar. Şekillenmeler şahsın maddi, manevi varlığında vukûbu'maktadır. Gerçekten de çok defa bir netice meydana getiren cismânî yahut zihni mekanizmanın temayülleri, istidatlar, niyetler, hazırlıkları

gibi mânâlar verilmiştir. Bizim anladığımız teşekküller derin suuraltına yerleştirilmiş imajlardır. Her varlığın tekâmüle başladığı zamandan beri derin suuraltına getirmekte olduğu bir takım imajlar vardır. Köklü, derin şekiller. Bunlar şahsın maddi, manevi varlığında vukûbu'maktadır. Bunlar bir takım derin imajlardır. Kişisel Akası'nâ (kayıt sistemine) işlenen bir takım maketler, semboller, kayıtlar vardır. Bütün insanlarda, bütün varlıklarda bu mevcuttur. İşte bu teşekküller ile bilgisizlik arasındaki ince nokta şimdi burada karşımıza çıkacaktır. Derin suuraltımıza yerleştirmiş olduğumuz bu imajlar devamlı olarak bizi manevi bir karşılık metoduyla karşı karşıya getirirler. Biz buna **KARMA** diyoruz. Teşekküllerin şahsın maddi ve manevi varlığında vukûbulduklarını söy'emistik. Bir imaj olarak bizim kendi psişemizde mevcuttur. Bir de bedenimizin genetik aslında mevcuttur. Genlerimizde birtakım teşekkülât vardır. Bir de derin suuraltımızda bir takım teşekkülât vardır. Bir insan teşekküllenmeler (imajlar)bakımından genlerimize (atalardan gelen) bir takım tortular, bir de derin imajlar halinde derin suuraltımızda bazı tortular bırakmışız. Maddi ve maneviden maksat budur. Bugünkü varlığımız, evvelki varlığımızın kanmasından çıkmıştır.

İnanılmayan Gerçekler

(Sahife 5'den)

nun denenmiş olduğu yer İtalya'dır. Alet, yarımadanın kuzeyinde bulunan dolomit kütle-sinin içinde, 2473 metre yüksekliğe yerleş-tirilmiştir.

Güneş ışını, elektrik enerjisine dönüştü-rülmektedir. Bu geleceğin telefonu şu anda, gökyüzü kapalı olduğu vakit bile, mükemmel olarak çalışmaktadır.

YERLİ BİLGİNLER

(SYDNEY)

Australya'da, kayalara oyulmuş ve bin-lerce yıl eskilikteki çizgileri, daire ve hele-zonları gösteren, acaip resimler keşfolun-muştur. Bu resimlerin bölümü ve boyutları şöylece, hiç bir şekilde rastgele olmamalı-dırlar. Onları inceleyen fen adamları, ger-çekten bunlarda gökyüzü haritalarının görül-mekte olduğuna inanmaktadırlar. Bu husus, vaktiyle yerlilerin, astronomide oldukça ileri bilgiler kazanmış olduklarının isbatını dü-şündürmektedir. Grup içinden bir uzmana, meslektaşlarının bulduğu sonuçlara karşı ol-duğunu şöylece bildirmesi de bir gerçektir: O, bu işaretlerde, dinleme gücünü arttırıcı bir amplifikatörün planını görmektedir. Bu da, çok daha hayret uyandırıcı faraziyelere götürmektedir.

TANRI DÜZENLEMİŞTİ

(WASHINGTON)

Artık inananlar sadece, tek Tanrı'nın kutsal kitapta söylediği gibi, evrenin baş-langıcında varolduğu hakkında bir doğrula-maya sahip olmakla kalmayacaklar, fakat aynı zamanda, bu ulu mimarın, çok iyi dü-zenlenmiş ve hiç bir şeyi karışıklık içinde bırakmamış olduğunu da tastik edebilecek-lerdir.

Gerçekten RICHARD MULLER ve GE-ORGE SMOOT adlı, iki Amerikalı araştırmacı, on beş yıl önce, dünyayı meydana getiren ilk patlama sonucundaki kozmik radyasyon-dan arta kalan ezinin miktarını ölçmüş-lerdir. Onlar çabucak, bu radyasyonların, bi-ribirine çok benzer biçimde, her yönden çık-tıklarını ve enerjilerinin de birbirine ben-zediklerini meydana çıkarmışlardır. Bu hu-sus, olayın anlayışlı ve düzenli olduğunu is-batlamaktadır.

Hiç kuşkusuz, rastgele meydana çıkan ve gereksinmeden doğan bir evrenin savu-nucuları, buna bir yanıt bulacaklardır. Örne-ğin, düzenleme olayları, evreni aynı biçime koymak üzere, sonradan gelmişlerdir. Fa-kat, bu uygunluğu kim istemiş olacaktı?

Bermuda Üçgeni

(Sayfa 11'den)

bir sır bulunmaktadır. Özellikle JACQUES MAYOL, aynı bölge içinde, denizaltı saf su kaynakları keşfetmiştir. Kimyasal bir ana-liz, bu suyun litrede 30 miligram lityum ma-denî içerdiğini meydana çıkarmıştır. Oysa bu madde, psiko farmakolojide, beyin hü-crelerinin dengeleyicisi (Stabilisateur'u) ola-rak kullanılmıştır.

Ötekiler arasında keşfedilmesi gereken bu özellikler, ATLANTİD'lilere, kıtalarının batmasından sonra, hayatta kalma olanağı

verecek midir? Bu soru CHARLES BERLİTZ'e sorulduğu vakit, o, kendisinde yanıtlamaya olanak verecek delil bulunmadığına göre, olumlu yanıt vermekten kaçınmıştır. Fakat bunun, vicdanından çıkaramadığı bir tahmin olduğu görülmektedir.

Akıl sahibi varlıklar hali hazırda, uza-yın içinde olduğu kadar dışında da, kendile-rini her biçimdeki araştırmalara vermişlerdir. Bu dünyanın ve de evrenin sırlarını öğrene-ceğimiz bir aşamada bulunuyoruz. (Nostra : 309)